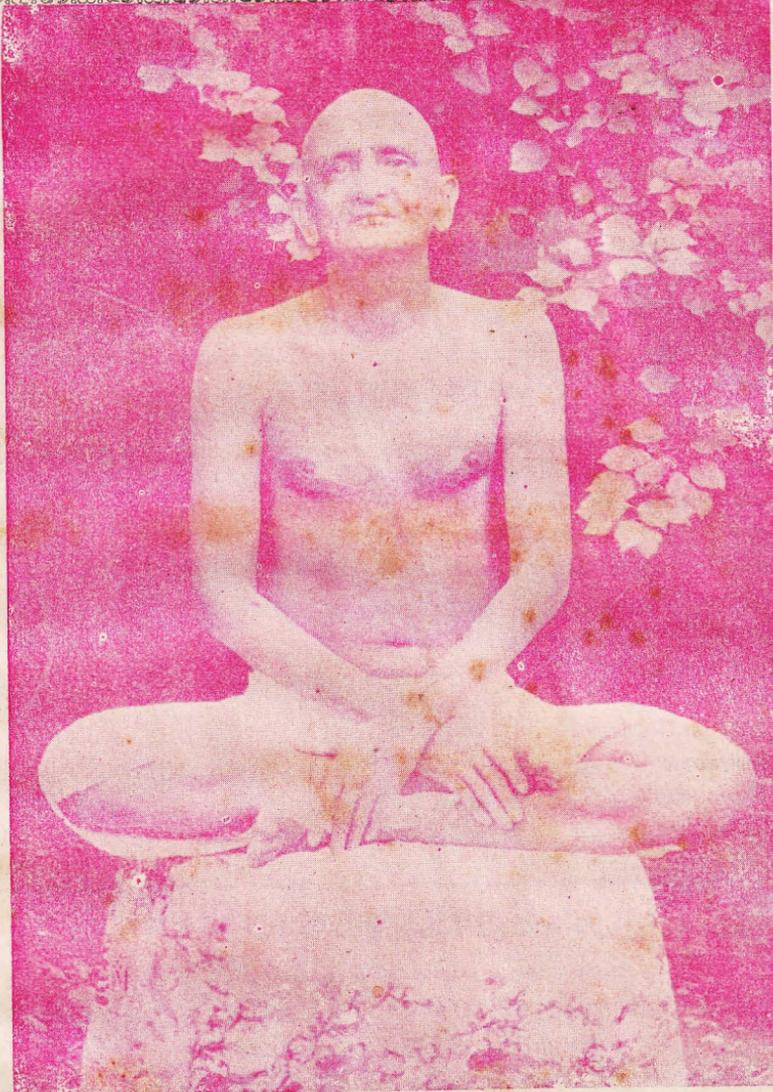

ஆத்ம ஜோதி

ஸ்ரீ சுவாமி ராமதாசர்

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே.

- சுத்தானந்தர்

ஜோதி 15 || சோபகிருதுவ்ர புரட்டாதிமீ 1௨ (17-9-63) || சுடர் 10

பொருளடக்கம்

1. சுவாமி ராமதாஸ் அஞ்சலி	409
2. ராம நாமத்தால் ராமனை அடைந்த ராமதாசர்	411
3. மனிதனிடம் இருப்பவை	414
4. ஐகத்குரு ஸ்ரீ சுவாமி ராமதாஸ்	415
5. உயிர் மாற்று விழா	420
6. இமய ஜோதி	424
7. அம்மை அப்பரின் மறைவு	432
8. மெய்வழி காட்டும் மகாத்மா	435
9. என்னை ஆட்கொண்ட எனது குருநாதர்	438
10. பக்தித் தேன்	441
11. பேராவல்	444
12. வேதாகம நெறி	445
13. வினையொழிக்கும் வழி	அட்டை 3ஆம் பக்கம்

ஆத்மஜோதி சந்தா விபரம்

ஆயுள் சந்தா ரூபா 75.00 வருட சந்தா ரூபா 3.00
தனிப்பிரதி சதம் 30
கௌரவ ஆசிரியர் - திரு. க. இராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர் - திரு. நா. முத்தையா
“ஆத்மஜோதி நிலையம்” நாவலப்பிட்டி. [சிலோன்]
தொலைபேசி எண் 353

சுவாமி ராமதாஸ் அஞ்சலி!

“பரமஹம்ஸ தாசன்”

★

காரிருளிற் கலங்கவிட்டுச் சிவானந்தக்
கதிர்மறைந்த கங்குற் போதில்;
பேரருளாம் நிலவுமிழ்ந்த நினையெண்ணிச்
சற்றமைதி பெற்றி ருந்தோம்;
சீராம தாசரெனும் செழுங்கருணை
மதி நீயும் திடுதிப் பென்று,
ஆறவெந் துயர்க்கடலில் ஆழ்த்தியெமை
மறைந்தது, நிற்கழகு தாமோ!

1.

★

பாரதத்தின் எல்லையிலே கொடுஞ்சீனப்
பகையரக்கன் படை யெடுத்துப்
போர்தொடுத்து நிற்கையிலே, காலமெலாம்
காத்ததவப் புனித ஆத்ம
தீரரெலாம் விரைந்தொருவர் பின்ஒருவ
ராய்மறையும் செய்கை கண்ட
பேரன்பர் எவர், கலங்கார்? ஆத்மீக
உலகையினிப் பேணுவர் யார்?

2.

காந்தமெனக் கவர்ந்திழுத்துக் கருணைபொழி
கண்மலர்கள், கனிந் தலர்ந்த
சாந்திமணங் கமழ்புனிதத் தண்ணமைதிப்
புன்முறுவல், சார்ந்தார் ஐயம்
மாய்ந்தொழியக் குரல்கொடுத்து மறைப்பொருளின்
மாண்புணர்த்தும் மணிச்செஞ் சொற்கள்
வாய்ந்தவயப் பேருருவம் மறைந்திடினும்,
நிறைந்தாற்றல் மறைவ துண்டோ? 3.

★

அன்பர்களும் வம்பர்களும் அல்லல்களும்
நல்லனவும், அன்றன் ரூட்ச்
சம்பவங்கள் அத்தனையும், சர்வமுமே
இராமனெனச் சார்ந்து சென்ற
என்புருக்கும் நினதுபெரு வாழ்வென்னும்
“அருள்நாடும் யாத்தி ரை”யே
நின்பெருமைக் குரைகல்லாம்; அஃதொன்றே
புவியிலுனை நிலையாக் கும்மே! 4.

★

அருளன்ன கிருஷ்ணபாய் அஞ்சலிக்க,
ஆனந்த ஆஸ்ர மத்தில்,
திருவுருவங் கொண்டிறைவன் திருநர்மப்
பெருமைகளைச் செகத்திற் கூட்டி,
பருவுடலைக் கரந்துயர்ந்த பரவடிவம்
பெற்றகுரு பரனே! நின்றன்
திருவடிகள் போற்றி! நின்றன் திருநாமம்
என்றென்றும் செழித்து வாழ்க! 5.

★

ராம நாமத்தால் ராமனை அடைந்த ராமதாசர் (ஆசிரியர்)

ராமதாசர் என்றதும் பலருடைய உருவெளித்தோற்றம்
கண்முன்னே நிற்கின்றது. தெலுங்கு நாட்டில் வீசேஷமாகப்
பிரசித்தி பெற்ற பெரியாராகிய பத்ராசலம் ராமதாசர்
ஒருவர். வீரர்திலகமாம் சிவாஜியின் குருவாய்ப் பிரசித்தி
பெற்ற மகாராஷ்டிரப் பெரியாராகிய சமர்த்த ராமதாசர்
இன்னொருவர். ஸ்ரீ துவாரகா ராமதாசர் பிறிதொருவர்.
இவர்கள் மூவரைத் தவிர எமது காலத்திலே ராமதாசர்
என்னும் பெயரோடு காஞ்சங்காடு என்னுமிடத்தில் ஆனந்
தாச்சிரமம் அமைத்து வாழ்ந்த பெரியார் ஒருவர் சமீபத்தில்
இறைவன் திருவடி எய்தியமை யாவரும் அறிந்ததே.

தந்தையாரிடம் ‘ஸ்ரீராம ஜயராம ஜயஜய ராம’ என்ற
மந்திர உபதேசத்தைப் பெற்று அம் மந்திர சித்தியினாலே
அவரே ராம நாமமாக மாறி உலகில் பல அற்புதங்களோடு
வாழ்ந்தார்கள்.

“ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆனந்தமாக நினைத்
தேடுவதும் நின்னடியார் செய்கை பராபரமே”

என்று இலக்கணம் கூறியதுபோல் ஆடியும் பாடியும் அழுதும்
அரற்றியும் இறைவனைக் கண்டார்.

“நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்பதற்
கேற்பத்தாம் அநுபவித்த ராம நாமத்தைத் தம்மை நாடி
வந்தோரும் அநுபவிக்கச் செய்தார்.

“கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறியோம் உனைக்கண் டறிவாரை”

என்று மாணிக்கவாசகப் பெருமான் கூறியது போலக் கண்ட
வர் விண்டிலர்; விண்டவர் கண்டிலர். தேடுவதும் தேடிக்
காண்பதும் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாக வாழ்ந்து
காட்டியவர்.

“தேடிக்கண்டு கொண்டேன்—திரு
மாலொடு நான் முகனும்
தேடித் தேடொணுத் தேவனை--என்னுளே
தேடிக் கண்டு கொண்டேன்”.

என்கிரூர் அப்பரடிகள். இப்படித் தேடிக்கண்டு கொண்டவர்கள் சுவாமிகள். தமது வாழ்க்கை முழுவதையும் பரம்பொருளாம் ராமனிடம் முழுவதாக ஒப்படைத்துவிட்டு அவனது கருவியாக வாழ்ந்தவர்கள். எது நிகழ்ந்தாலும் ராமனிச்சையே என்று ஆனந்தமாக வாழ்ந்தவர்கள்.

பொலீசுகாரர் இருவர் புகையிரதத்திலே சென்ற இவரையும் இவருடன் சென்ற சாதுராமனையும் இருந்த இடத்தை விட்டு எழுப்பி அவ்விடங்களில் தாம் இருந்து கொண்டார்கள். இவர்கள் இருவரையும் நிலத்திலே இருக்கச் செய்து தமது தலைப்பாகைகளைக் கழற்றி அவர்கள் இருவரிடமும் வைத்திருக்குமாறு கூறிக் தாம் நித்திரையாயினர். சாதுராமனுக்கோ பெரியகோபம். சுவாமிகளோ ஆனந்தமாக ராமனிச்சையை வியந்தார். ராமா! என்னே நின்கருணை. நினது நாமத்தை மறந்து தூங்கிய அடிமையை எழுப்பி நினது நாமத்தை ஜெபம் செய்ய வைத்தாயே என்று ராமனுக்கு நன்றி செலுத்தினார்.

இன்னொருமுறை நீண்டதூரம் புகையிரதப் பிரயாணம் செய்து வந்தபோது இருவரும் ஒரு புகையிரத ஸ்தானத்தில் வலோற்காரமாக இறக்கப்பட்டனர். புகையிரதமேடையிலே அங்கு மிங்கும் நடக்கவைத்தார் புகையிரத அதிகாரி. சாதுராமன் மனம் புழுங்கினான். இத்தருணத்திலேயும் சுவாமிகள் ராமன்கருணையை வியந்தார். வெகுதூரத்திலிருந்து பிரயாணம் செய்து வந்தமையினால் கால்கள் விறைத்துப் போயிருந்தன. அவ்விறைப்பைப் போக்குவதற்காக இராமனே அதிகாரியாக வந்ததாக இராமனுக்கு நன்றி செலுத்தினார்.

இப்படியாக எதுநிகழ்ந்தாலும் அத்தனையும் ராமனிச்சையே என்று உணர்ந்து வாழ்ந்தவர்கள் சுவாமிகள். வடஇந்திய யாத்திரை செய்யும்போது வயது சென்ற அன்னையார் ஒருவரிடம் சுவாமிகள் தண்ணீர் கேட்டார். அதற்கு அன்னையார் சுவாமி நான் தாழ்ந்த சாதியில் சேர்ந்தவள் எவ்வாறு தண்ணீர் தருவது? தாயே! நீயே அடுலாண்டேஸ்வரி. நீதரும்

தண்ணீரை ஆனந்தமாய்ப் பருகுவேன். அந்த அன்னை அன்புடன் தண்ணீரைக் கொடுத்துத் தனது கவலையையும் தெரிவித்தாள்.

“தாயே! நம் யாவரையும் காக்கராமனிருக்கும்போது நாமேன் பயப்பட வேண்டும்? கவலையும், கதியில்லை என்னும் உணர்ச்சியும் வேண்டுவதேயில்லை. இராமன் என்றும் நமதருகே இருக்கின்றான்” என்று உறுதி கூறினார்.

ஆனால் அவ்வன்னை “ஆயினும் உடலும்மனமும் தளர்ந்து போன ஏழையாமெனக்குப் பாபியாமெனக்கு ராமனிடம் நம்பிக்கையும் அன்புமில்லையே” என்று கூறி அழுதாள்.

“அன்பார்த்த தாயே! ராமனருளால் உனக்கு நம்பிக்கை உண்டாகும். கவலைப்பட வேண்டாம். எளியோர்க்குந் தாழ்ந்தோர்க்கும் என்றும் ராமனே துணையாவான்” என்று சுவாமிகள் அன்னையைத் தேற்றினார்.

‘அப்படியானால் எனக்கொருவழி சொல்லுங்கள்’ என்று கேட்டாள் அன்னை.

“பகலில் எப்போதும், இரவில் விழித்திருக்கும்போதும் ராமநாமமொன்றையே சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் நாம் நிர்க்கதியானவர்கள் என்று தோன்றாது; துயரும் நம்மை அணுகாது. இவ்வற்புத நாமகானமோ, தியானமோ நிகழ்மிடத்தே துன்பமில்லை, ஏக்கமில்லை, சாவுமில்லை”.

இந்த வயோதிக அன்னைக்குச் சுவாமிகள் செய்த இந்த உபதேசம் உலகத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாருக்கும் பொருத்தமானதே. மனிதன் விழித்து எழுந்தால் ஓட்டமாக ஓடுகின்றான். பொழுது சாய்ந்ததும் வீடுவந்து உறங்குகின்றான். வயிற்றுக்கவலையே ஓயாக்கவலை. இக்கவலைக்கிடையே ஆண்டவனை நினைக்கும் கவலை அவனுக்கில்லை. உலகக் கவலை மாற வேண்டுமானால் ஆண்டவனை நினைக்கும் கவலை மனதைப்பற்ற வேண்டும். அப்போதான் மனிதன் மனிதனாக வாழ முடியும்.

சுவாமிகளுடைய பின்வரும் உபதேசம் சுவாமிகளுடைய உள்ளப்பண்பை எடுத்துக்காட்டுவ தொன்றாகும்.

“ராமா! நீயே தந்தையும் தாயும், சோதரனும், நண்பனும், ஆசானும் ஞானமும், புகழும் செல்வமும் அனைத்து மாவை. நீ ஒருவனே அடைக்கலமென்றுற்ற உனதடிமையை உன்னிடமே முழுதும் முழுகச் செய்”.

மனிதனிடம் இருப்பவை

[சுவாமி இராமதாசர்]

மனிதா!

- இனிமை எங்கே — அது வுன்னிடமே;
கடுமை எங்கே — அதுவு முன்னிடமே.
- இன்ப மெங்கே — அது வுன்னிடமே;
துன்ப மெங்கே — அதுவு முன்னிடமே.
- ஜோதி யெங்கே — அது வுன்னிடமே;
பேரிரு ளெங்கே — அதுவு முன்னிடமே.
- பேரன் பெங்கே — அது வுன்னிடமே;
பகைமை யெங்கே — அதுவு முன்னிடமே.
- வெம்மை யெங்கே — அது வுன்னிடமே;
தண்மை யெங்கே — அதுவு முன்னிடமே.
- நன்மை யெங்கே — அது வுன்னிடமே;
தீமை யெங்கே — அதுவு முன்னிடமே.
- உண்மை யெங்கே — அது வுன்னிடமே;
பொய்மை யெங்கே — அதுவு முன்னிடமே.
- ஞான மெங்கே — அது வுன்னிடமே;
மயக்க மெங்கே — அதுவு முன்னிடமே.
- சொர்க்க மெங்கே — அது வுன்னிடமே;
நரக மெங்கே — அதுவு முன்னிடமே.
- தெய்வ மெங்கே — அது வுன்னிடமே;
மாயை யெங்கே — அதுவு முன்னிடமே.

ஐகத்குரு ஸ்ரீ சுவாமி ராமதாஸ்

(செ. விசாகப்பெருமான்)

உலக இயக்கம் நடக்க தர்மம் நிலைத்திருக்க வேண்டும். தர்மம் உலகத்தில் இல்லையெனில் விலங்குலகையே நாம் இன்று காணக் கூடியதாக விருக்கும். தர்மம் உலகத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டுமானால் அதன் காப்பாளராகிய அவதார புருஷர்களும், ரிஷிகளும், ஆத்ம ஞானிகளும் தொடர்ச்சியாக இருந்து வரவே வேண்டும். இம்மகான்கள் இல்லாத ஒன்றை எமக்கு எடுத்துக்கூறுவதில்லை. உள்ளதையே கால தேச சூழலுக்கேற்ப மக்கள் எளிதில் விளங்கக் கூடியதாக வாழ்வில் அமைத்து அனுபவிக்கக்கூடியதாகத் தமது வாக்காலும் வாழ்வாலும் எமக்கு இனிய முறையில் புசட்டி வருகிறார்கள். பிறந்த வீட்டோடு மாத்திரம் வாழ்ந்து மடியும் நிலையில் நாம் இன்று இல்லை. அகில உலகத்தோடும் தொடர்பு கொண்டுள்ளோம். காலமும் இடமும் குறுகியுளது. ஆகவே மக்களெல்லோருடைய கோட்பாடுகளையும், கௌசன்களையும் மதித்து இசைந்து வாழ வேண்டிய அவசியம் மக்களெல்லோருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும், உலகம் முழுவதும் கடவுள் வியாபித்திருக்கிறார், உலகம் அவரின் படைப்பு, அவனின்றி ஓரணுவும் அசையாது, என்று இவ்வாறாக இறைவனின் எங்கும் நிறைந்த, எல்லாமான, சர்வ வல்லமையுள்ள குணங்களை ஒருபுறங் கூறிக்கொண்டு மறுபுறம் “எமது” “எமது” என்று மட்டுப்படுத்துகிறோம். இவ்வித சூழ்நிலைகளில் மக்களிடையே அமைதியையும் ஒற்றுமையையும் நிலைநாட்ட உலகப் பெரியார்கள், சாதி, சமய, இன எல்லைக்களுக்கப்பாலான வாழ்க்கையில் கடவுள் ஒருவரையே தமது இலட்சியமாகக் கொண்டு தமது வாழ்வால் வாக்கால் உண்மை நெறியை ஊட்டி வருகிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்கோ சமூகத்திற்கோ உதவக்கூடிய வகையிலும் பெரியார்கள் தோன்றியுள்ளார்கள். உலகம் முழுவதற்கும் உதவக்கூடிய வகையிலும் தோன்றியுள்ளார்கள். இன்றும் இருக்கிறார்கள் என்றும் இருப்பார்கள்.

சுவாமி ராமதாஸரவர்களும் உலகக் குருமார்கள் வரிசையில் சேர்ந்தவர்களென்பதை உலக மக்களனைவரும் அவர்களைப்போற்றி வணங்கிய வகையாலும், சுவாமிகளின் போதனைகளாலும் நூல்களாலும் தெரிந்து கொள்ளலாம். 1954ம் ஆண்டு சுவாமிகள் பூப்பிரதட்சணம் செய்தார்கள். அப்போது பல சாதியினரையும் சமூகத்தினரையும் சமயத்தவரையும் சந்தித்து அளவளாவ நேரிட்டது. சுவாமிகளின் தெரிசனத்தையும் ஞானோபதேசத்தையும் நேரில் பெறும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் தமது வாழ்வு திருந்தப்பெற்று, கடவுள் ஒருவர் உண்டு, அவர் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் உறைகின்றார். உலகனைத்திலும் வியாபித்திருக்கின்றார்,

பக்தி சிரத்தையினால் அவரை அனுபவிக்க முடியும், கடவுளில் வாழ்தலே அழிவற்ற இன்பத்திற்குஞ் சாந்திக்கும் வழி என உணர்ந்தார்கள். மத மஈற்றத்தைச் சுவாமிகள் ஒருபோதும் ஆதரித்ததில்லை. எம்மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாயினும் அம்மதக் கோட்பாடுகட்கிசைந்த முறையில் அவர்களை முன்னேறச் செய்வதையே சுவாமிகள் உகந்ததெனக் கொண்டார்கள். ஆத்ம ஞானம் பெற்றவர்கள் எம்மதத்தைச் சார்ந்தவராயினும் அவர்களின் அனுபவங்கள் மத எல்லையைத் தாண்டி ஒருமைப்பாடுடையதாகவே இருக்கும். சுவாமிகளின் அனுபவங்களும் கிறிஸ்தவ ஞானிகளின் அனுபவங்களோடு ஒத்திருக்கின்றன என்று பல கிறிஸ்தவக் குருமார்களே போற்றினர்.

உள்ளன்போடும் ஆர்வத்தோடும் இறைவனின் நாமத்தை ஒதுவதே ஆத்மஞானம் பெறச் சிறந்த சாதனமென சுவாமிகள் வற்புறுத்துவார்கள். நாப ஜபத்தின் அவசியத்தையும் பெருமையையும் தேவாரங்களும் திருவாய் மொழிகளும் பெருமளவில் பகர்கின்றன. இந்து மதத்திற்கு இது ஒரு தனிச் சிறப்பு என்று கூறினும் மிகையாகாது. வெறும் நூலாராய்ச்சியினாலோ அல்லது இன்னொருவர் சொல்லக் கேட்டறிந்ததினாலோ இச்சாதனத்தைச் சுவாமிகள் கூறவில்லை. தமது சொந்த அனுபவத்தினாலே இதைச் சொல்லுகின்றார்கள். திருவருள், ஆத்மஞானிகளைப் பெரும்பாலும் சாதாரண மக்களிடையிலிருந்து தான் உலகிற்கு எடுத்தளித்திருக்கிறதென்பதைச் சரித்திர மூலம் அறியலாம். உலக மக்கள் எல்லோரும் பெரியார்களின் வாழ்க்கையிலுள்ள அனுபவங்களைத் தத்தம் வாழ்வில் அமைத்துக் கொள்ள இந்த அனுபவங்கள் உதவுகின்றன. சுவாமிகளின் தந்தையார் அவர்களே சுவாமிகளுக்குக் குருவாக இருந்து “ஓம் ஸ்ரீ ராம ஜயராம ஜய ஜயராம” என்னும் தாரக மந்திரத்தை உபதேசம் செய்தார்கள், சுவாமிகளும் இம்மந்திரத்தையே பெரும்பாலான அடியார்களுக்கு அருளிஞார்கள். சுவாமிகள் இம்மந்திரத்திற்குத் தரும் விளக்கமாவது “Om-Impersonal Truth, Sri-Divine Power, Ram-God is both Truth and Power, Jai Ram-Victory to God, Jai Jai Ram-Victory Victory to God-God who is at once impersonal Truth and Divine Power, Victory to Thee, Victory Victory to Thee”. அதாவது “அருவமான சத்தியமும் தெய்வீக சக்தியுமாக விளங்கும் கடவுளே உமக்கே வெற்றி - வெற்றிமேல் வெற்றி உமக்கே.” அடியார்கள் எந்தெந்த மூர்த்தியில் கூடுதலானாடுபாடு உடையார்களென்பதை அறிந்து அந்தந்த மூர்த்திகளின் நாமத்தை அவரவருக்குச் சுவாமிகள் உபதேசம் செய்துமுண்டு. ஜேர்மனியில் அன்பர் ஒருவருக்கு “யேசு” (Jesus) என்னும் நாமத்தை அருளிஞார்கள். கொழும்பிலும் மட்டக்களப்பிலும் முறையே முருக நாமமும் கணேஷ நாமமும் அன்பர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. கடவுளின் எந்த நாமத்தைத் தான் உபதேசம் செய்தாலும், பக்தியையும் நம்பிக்கையையும் அத்தோடு வற்புறுத்தச் சுவாமிகள் தவறு

வதில்லை. நாமஜபம் பலன் தர வேண்டுமானால், ஒரு கட்டளைக்காகவோ அல்லது கடமைக்காகவோ ஜபம் செய்வதாக இருக்கக் கூடாது, அது கடவுளின்மாட்டு ஆழ்ந்த பக்தியோடும் பணியோடும் செய்யப்படல் வேண்டும். அப்போது தான் உள்ளத்தில் இன்பம் பொங்கி எழும் என்பார்கள் சுவாமிகள்.

பல நூல்களைச் சுவாமிகள் ஆங்கிலத்தில் ஆக்கி இருக்கின்றார்கள். பக்திச் சுவைச் சொட்டச் சொட்ட சுவாமிகளின் அனுபவங்களும் போதனைகளும் இவைகளில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வாசிப்பவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டும் வகையில் உயர்ந்த கருத்துகளைத் தமது அனுபவ முதிர்ச்சியினால் மிகவும் இனிய எளிய முறையில் விளக்கும் ஆற்றல் சுவாமிகளுக்கே உரியதெனில் அது மிகையாகாது.

தன்னுள்ளும் உலகமனைத்திலும் கடவுளையல்லாமல் வேறென்றையுங் காணாத நிலையிலேயே எப்போதும் இருந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே சுவாமிகளின் சந்நிதானத்தில் எந்த நேரமும் ஆனந்த வெள்ளம் பெருக்கெடுத்துக் கொண்டே இருக்கும். சுவாமிகளின் முகார விந்தத்தில் தவழும் ஆனந்தத்திற்கு ஒரு தனித் தன்மையும் சிறப்புமுண்டு. எவ்வித மனக் கவலையுடன் தான் சுவாமிகளின் முன்னிலையில் எவர் சென்றாலும் உடனே அக்கவலைகள் எல்லாம் நீங்கி தாம் ஒருபோதும் அனுபவத்திராத ஒருவித ஆனந்த பரவச நிலையை அடியார்கள் அடைகிறார்களென்பதை சுவாமிகளை நேரில் தெரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் அறிவார்கள்.

ஆனந்தாச்சிரமத்திற்குச் செல்வதென்றால் தமது சொந்தத் தாய் தந்தையர் வீட்டிற்குச் செல்வது போன்ற ஒருவித இன்ப உணர்ச்சியே அடியார்கள் உள்ளத்தில் எழும் - சுவாமிகளே அங்கு தெய்வத் தந்தையாகவும், அந்த ஆச்சிரமத்தின் அதிஷ்டான தேவதையாக வீற்றிருக்கும் தூய அன்னை கிருஷ்ணபாய் அவர்களே எமது தெய்வீகத் தாயாகவும், உடனிருக்கும் அடியார்களெல்லோரும் சகோதரர்களாகவும் விளங்குகிறார்கள். ஆனந்தாச்சிரம வட்டாரத்தில் கிடக்கும் கல்லும் முள்ளும் கூட இன்பந்தருவன வாகவே இருக்கின்றன. ஒரு தெய்வீக சக்தி அங்கு நடமாடாதிருந்தால் இவையெல்லாம் ஒருங்கே வந்து அமையக் கூடியவையல்ல.

சுவாமிகளில் எல்லோரும் எப்படித் தமது சொந்தத் தந்தையைக் கண்டார்களோ அதே போல எல்லோரிடத்திலும் சுவாமிகள் கடவுளையே கண்டார்கள். அமெரிக்காவிலுள்ள லொஸ் ஏஞ்சல்ஸ் என்னுமிடத்தில் ஓர் அன்பர் “நீங்கள் கடவுளைக் கண்டீர்களா?” என்று சுவாமிகளைக் கேட்டார்கள். “ஆம்” என்றதும் “அவர் எப்படி இருப்பார்” என்ற அடுத்தக் கேள்வியை கேட்டார். “உங்களைப் போலவேதான், ராம

தாஸ் காணும் எல்லா உருவங்களும் இறைவனின் தோற்றமே” என்று உடனே சுவாமிகள் பதில் அளித்தார்கள். மக்களில் மாத்திரமல்ல உலககளைத்திலுமுள்ள விலங்கினம், ஜடப்பொருள்கள் எல்லாவற்றிலுமே இறைவனைக் கண்டார்கள். எந்தச் சூழ்நிலையையும் நிகழ்ச்சியையும் இறைவனின் ஆணையன்றே கருதினார்கள். குகையில் தவஞ்செய்த காலத்தில் பாம்பொன்றில் இறைவனைக் கண்டு அதற்குக் கற்கண்டு கொடுத்தார்கள். சாதனா காலத்தில் ஓரிரவு ரயிலில் பிரயாணஞ் செய்யும் போது போலீஸ்காரர் ஒருவர் தாம் நித்திரை செய்வதற்காகச் சுவாமிகளை இருந்த ஆசனத்திலிருந்து எழுப்பிவிட்டுத் தமது தொப்பியையும் வைத்திருக்கும்படி கொடுத்தார். இரவு முழுவதும் விழித்திருந்து இறைவன் நாமத்தை ஜபம் செய்ய வேண்டுமென்பது இறைவன் ஆணை என இந்நிகழ்ச்சிக்கு விளக்கம் செய்து கொண்டு தொப்பியையும் இறுகப் பிடித்த வண்ணம் நாம ஜபத்திலே டபட்டார்கள் சுவாமிகள். இறைவன் ஆனந்த ஸ்வரூபி, இன்பத்தின் இருப்பிடம் ஆகவேதான் சுவாமிகளிடம் எப்போதும் இவ்விரண்டையும் அடியார்கள் பிரத்தியட்சமாகக் காணக் கூடியதாக இருந்தது.

சுவாமிகளின் வாழ்விலும் உபதேசங்களிலும் தெய்வீகமே ஊற்றெடுத்துப் பாய்ந்தன. இத்தெய்வீகம் உலகெங்கணும் பரவ வேண்டுமென்பதற்காக, உலகளாவிய அன்பையும்சேவையையுமே குறிக்கோளாகக் கொண்டு 1930ம் ஆண்டு தென் கண்டத்தில் கஞ்சங்காடு என்னும் பட்டினத்திற்கருகாமையிலுள்ள மலையடியில் “ஆனந்தாச்சிரமம்” அன்பர்களால் அமைக்கப்பட்டது. பராசக்தியே திருவுருக்கொண்டதென்ன தூய அன்னை கிருஷ்ணபாய் அவர்கள் ஆச்சிரமத்திற்கு அதிஷ்டான தேவதையாக அமைந்தார்கள். திருவருள் துணை செய்ய அன்பர்கள் ஆதரவு ஆச்சிரமம் நன்கு வளர்ந்து உயிர்ப்பிணிக்கு மாத்திரமன்றி உடற்பிணிக்கும் வேண்டிய தொண்டுகள் பல புரிந்து வருகின்றது. இத்தொண்டுகளைக் கவனித்த பாரத அரசாங்கமே இதை ஒரு தர்ம ஸ்தாபனமாகக் கணித்துள்ளது. “Vision” என்னும் ஆத்மீக மாதச் சஞ்சிகையொன்று இங்கிருந்து வெளிவருகிறது. சுவாமிகளினதும், தூய அன்னையாரினதும் பிறந்த தினங்களும் சுவாமிகளின் சந்நிபாச தினமும் மிக விமரிசையாக இங்கு கொண்டாடப்படும். அத்தோடு உலகப்பெரியார்களின் தினங்களும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பல ஆயிரம் மக்கள் இவ்வைபவங்களில் கலந்து கொள்வார்கள். அடியார்களெல்லோரும் இதைத்தமது “ஆத்மீக இல்ல”மாகவே கருதுகிறார்கள்.

சோபகிருது ஆண்டு (இவ்வாண்டு) ஆடிமாதம் 9ம் திகதி (25-7-63) வியாழக்கிழமை இரவு 7 மணி 10 நிமிடமளவில் சுவாமிகள் தமது எண்பதாவது வயதில் மகா சமாதி அடைந்தார்கள். உலகனைத்துமுள்ள அடி

யார்கள் அனைவருக்கும் இது பெருந் திகிலையுண்டாக்கியது. சுவாமிகளின் தோற்றம் ஹனும ஜயந்தியன்று நடந்ததும், மகாசமாதி கருட பஞ்சமியில் ஏற்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கவை. சுவாமிகளின் புனிதமான உடலை ஹோமத்திலிட்டு அஸ்தியை ஆச்சிரமத்திலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உடலோடு சுவாமிகளுடன் அடியார்கள் உறவாடமுடியாதெனினும் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் சுவாமிகள் இடங்கொண்டுள்ளார்கள் என்பது உறுதி. சுவாமிகளின் தெய்வீக சக்தி தூய அன்னையார்வர்களின் மூலம் எமக்குக் கிட்ட வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் ஸ்ரீராம ஜயராம ஜய ஜயராம.

★ ————— ★
 அன்னையாம் ராமா! நினதெளிய அடிமையை அறிவில்லாக் குழந்தையை காத்தருள், காத்தருள், காத்தருள். எல்லையிலா அன்பே! இக்குழந்தையின் வரண்ட இதயத்தே நினதன்பின் சிறுதவலையை யாகிலும் புகட்டியருள்.

ராமா! ராமதாசனுக்கு உனது வெறியை அருள் அவனை முற்றிலும் வெறிமுற்றியவனுக்கு. இதனை அன்றி வேறெதனையும் அவன் வேண்டான். அவன் உன்னைப்பற்றியே ஓயாது பேசுக. உலகம் அவனைப் பித்தனென்று ஏசுக. ஆமாம் ராமா! அவனுள் பித்தனே.

ராமதாசன் எம்மனிதனது அபிப்பிராயத்தையும் பொருட்படுத்தான். ராமா! அவன் உலகில் எதற்குங் கட்டுபடாதவாறு நீயே பார்த்துக்கொள். நினதன்புத்தனை ஒன்றிலேயே அவன் பந்தப்படுக. ஆனால் நினதன்பு சுதந்திர நிறை வாயிலங்குங்கூடலே - தனையேது கட்டேது; அது வோர் தனையுற்ற சுதந்தரம்! மிக அற்புதமானது! ராமா நினதன்பு வெறியின் இனிமை என்னே! லஹரி என்னே! கவர்ச்சி என்னே!

சுவாமி இராமதாசர்.

★ ————— ★

உயிர் மாற்று விழா

(சாந்தன்)

ஆன்மா மீண்டும் மீண்டும் பிறவி எடுப்பதற்கு முன் செய்த கர்மங்கள் மாத்திரம் முழுக் காரணமல்ல. ஆன்மாவின் ஈடேற்றமே கடவுளின் முக்கிய நோக்கமாகும். ஆன்மா தன்னைப் பூரணமாக உணர்ந்தால்தான் தன் இழி நிலையை அறிந்து பற்றவேண்டிய பற்றைப் பற்றும், தன்னை உணரக்கூடிய இயல்பு மனிதப் பிறவிக்கு மட்டுமே உள்ளது. இந்தச் சிறப்பியல்பை முன்வைத்தே 'அரிதரிது மானிடராய்ப் பிறப்பதரிது' என்று பாடினார் போலும். பிறப்பெடுப்பதற்கு எந்த மும்மலங்களும் காரணமாக இருக்கின்றதோ அதே மும்மலங்கள், ஆன்மா தன்னைத் தானே உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய தன்மையையும் மறைக்கிறது. இதனால் தான் செய்வது சரியா தவறா என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியாத நிலை யிலிருக்கிறது.

ஆனால் நம்முடைய உண்மை நிலையை மற்றொரு மனிதப் பிறவியால் அறிந்து கொள்ள முடியும். சுயமாக நம்மை உணர்ந்து திருந்த முடியாத நிலையில், நமது ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு வேறொரு மனிதப் பிறவியின் உதவி அவசியமாகிறது. இந்த அவசியத்தைக் கருதியே கடவுள் குடும்பமென்னும் சூழலை ஏற்படுத்தியுள்ளார். எல்லோரும் நம்மைப் பற்றி அறியக் கூடிய நிலையிலிருந்தாலும், நம்மில் அக்கறை உள்ளவர்கள் மட்டுமே நமது நன்மை தீமைகளை எடுத்துக் காட்டித் திருத்த முனைவர். நம்மில் அக்கறை இல்லாதவர் நம்முடைய செயல்களின் தன்மையை அறிந்தும் சிலர் ஊமையாக இருந்து விடுவர். அல்லது நமக்குப் பிரயோசனப்படாத முறையில் பிறரிடம் சொல்லி அதைப் பொழுது போக்காகக்கொள்வர்.

நம்மில் அக்கறை உள்ளவர்களும் நமது வாழ்க்கையில் ஒட்டி இருப்பவர்களும் பெற்றோர், உடன் பிறந்தோர், வாழ்க்கைத் துணை ஆகியோர்.

பெற்றோர் நம்முடைய நன்மை தீமைகளைக் கண்டு அதற்கேற்ப நமது முயற்சிக்கு உதவி செய்தாலும் அவர்

களுடைய கவனம் மற்றக்குழந்தைகளிடமும் பகிர்ந்து கொள்ளப் படுகின்றது. அதோடு பகுத்தறிந்து திருத்திக் கொள்ள முடியாத சிறுபிராயத்தில்தான், அனேகமாகப் பிள்ளைகள் பெற்றோரின் பராமரிப்பில் இருக்கின்றார்கள். இதனால் பெற்றோர்கள் மாற்று முறைகளைக் கையாண்டு செயற்கை முறைகளால் முன்னேற்ற முடியுமே தவிர இயற்கையாகத் தன்னை உணர்ந்து உயர்வதற்கான வாய்ப்பு குழந்தைகளுக்கு ஏற்படுவதில்லை.

அடுத்து, உடன் பிறந்தவர்களுடன் நாம் பெற்றோரின் பராமரிப்பில் இருக்கும் இளம் பிராயத்தில் தான் ஒன்றாக இருக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது. இக்காலத்தில் அவர்களும் நம்மைப் போன்றே தன்னை உணரும் சக்தி குறைவாக இருப்பதால் நமது முன்னேற்றத்திற்கு உதவி செய்தல் முடியாத காரியமாகும். தன்னை உணர்ந்து திருந்தக் கூடிய வயதை அவர்கள் அடைந்தவுடன், தத்தம் வாழ்க்கைத் துணையுடன் தனித்து வாழவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுவதால் மற்றவர்களின் விசயத்தில் நுண்ணியமாகக் கவனஞ் செலுத்த இயலாத நிலையிலிருக்கின்றார்கள்.

நமது வாழ்க்கையில் இணைந்த நாளிலிருந்து நன்மை தீமை அத்தனையிலும் ஒன்றியிருக்கும் ஆன்மா, வாழ்க்கைத் துணை ஒன்றே. கணவன் தன்னில் அக்கறை கொள்வதை விட மனைவியைப் பற்றி அதிகங் கவனஞ் செலுத்துவதும், மனைவி, கணவன் தான் தானென்று நினைப்பதும் இயல்பான அம்சம். கணவன் மனைவியாக ஆவதற்கு முன்னரே காதலராக இருந்து ஒருவரை ஒருவர் பார்த்திடாத நிலையிலுங் கூட ஒருவரைப் பற்றி மற்றவர் கற்பனை செய்து அவர்கள் மேல் அதிகப் பற்றுக்கொண்டு அந்த நினைவு மேலோங்கி நிற்கும் நிலையிலிருக்கின்றார்கள். உலகக் கண்களுக்கு திருமணத்தின் பிறகு ஒன்று சேர்ந்தவர்களாகத்தோன்றினாலும் அவரவர்கள் உள்ளுணர்வின் படி என்றே ஒன்று சேர்ந்து விடுகின்றார்கள். இதனால் தான் திருமணங்கள் பிறப்பிற்கு முன் சுவர்க்கத்தில் நிச்சயப்படுத்தப் படுகின்றன என நம் முன்னோர்கள் கூறினர் போலும்.

திருமணத்திற்குப் பின் ஒருவர் மற்றவராகவோ மாறி விடுகின்றார்கள். அதாவது ஒரு உயிர் மற்ற உயிராக மாறி விடுமளவுக்கு ஒன்றி விடுகின்றார்கள். இதனால் திருமணத்தை "உயிர் மாற்று விழா" என்று கூப்பிட்டால் மிகப் பொருத்தமாகும்.

இப்படி ஒரு உயிர்மேல் மற்றொரு உயிர் ஒன்றி நன்மை தீமைகளிற் பங்கு கொள்ளும் போது போராட்டம் எழுவது இயற்கை. வெவ்வேறு சூழ்நிலையில் பலகாலம் வாழ்ந்தவர்கள் ஒன்று சேரும் பொழுது, தனக்கும் தன் துணைக்கும் வேறு பாடுகள் பல இருப்பதை உணருகிறார்கள். இருவர்களிடத்திலும் புதைந்து கிடப்பவைகளை, வேறுயாரும் தெரிந்து கொள்ளாத நிலையில் இவ்விருவரும் தெரிந்து கொள்கின்றார்கள். இதனால் ஒருவர் மற்றவரது நன்மைகளில் பங்கு கொள்வது போலவே அவர்களுக்கு வரும் தீமைகளிலும் பங்கு கொண்டு அதிலிருந்து மீள வழி காட்டுவர்.

இல்வாழ்க்கையில் எழும் போராட்டங்கள் ஓரளவுக்குச் சுயநலங்காரணமாகவே எழுகின்றன. வாழ்க்கைத் துணை நல்ல நிலையிலிருந்தால் தான், தன்வாழ்வும் சிறப்புறும், இன்றேல் துணையோடு தன்வாழ்வும் பாழ்பட்டு விடும் என்ற காரணத்தால் ஒருவர் நலனை மற்றவர் பேணும் பொழுது இயற்கையாகவே பிறர் நலம் பேணும் சிறப்பியல்பு இங்கு கூடுகின்றது.

மனைவாழ்வு தெய்வீகத் தொடர்புள்ளது என்று கூறப்படுகின்றது. இத்தொடர்பின் சிறப்பைக் கொண்டே சிவன் சக்தியின் பிரிக்க முடியாத தத்துவ நிலையைப் போற்றுகின்றோம். ஒருவர் மனதிலுள்ள விருப்பு வெறுப்பு ஆசாபாசங்களை அப்படியே மற்றவர்களிடம் சொல்ல ஏதாவதொரு தடை இயற்கையாகவே அமைந்து விடுகின்றது. தந்தையிடஞ் சொல்ல முடியாதவைகளைத் தாயிடஞ் சொல்ல முடியாதும், தாயிடஞ் சொல்வதை உடன் பிறந்தோரிடஞ் சொல்ல முடியாமலும், தனது எண்ணச் சுதந்திரத்திற்குத் தடை ஏற்பட்டிருக்கும் பொழுது, மனதை அப்படியே படம்பிடித்துக் காட்டக் கூடிய நிலையில் கணவன் மனைவி மட்டுமே அமைகிறார்களென்பது தெள்ளத் தெளிவு.

ஆனால் இல்வாழ்வின் உண்மை புரியாதவர்கள் தாம் பத்தியச் சுதந்திரத்தை வெறுக்கிறார்கள். இந்நிலையில் அவர்கள் பெருந்தவறு செய்வதோடு தாம் பத்ய வாழ்வின் அடிப்படைத் தத்துவத்தையே நாசம் பண்ணுகிறார்கள். சுருக்கமாகக் கூறின் ஒருவர்மேல் மற்றவர் பூரண சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்த முடியாமல் முட்டுக்கட்டை இட்டுக் கொள்பவர்கள், கணவன் மனைவியரே அல்ல. அவர்கள் வாழ்வும் இயற்கையானதல்ல, பொய்மை நிறைந்த போலி வாழ்க்கை.

மனிதப் பிறவி எடுத்தவர்களில் ஒரு சிலரைத்தவிர மற்றவர்கள் தன்னைத் தானே உணர்ந்து முன்னேற்றமடைய முடியாமையாலேயே தொடர்பு முறையில் ஆன்மாக்களை ஈடேற்ற இல்வாழ்க்கை சூழலை இறைவன் அருளியுள்ளார். ஒரு உயிர் மேல் மற்ற உயிருக்கு ஆழமான அக்கறை இருப்பதால் ஒரு சமயத்தில் இரு ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றம் செவ்வனே நடக்கின்றது.

ஒரு கல்லில் இரண்டு பழங்களை வீழ்த்தும் கடவுளின் திருவிளையாடலை என்ன வென்று சொல்வது.

ஆன்மீகத் தொடர்புக்கும் ஆன்மாக்கள் ஒன்றை ஒன்று பிரியாமலிருப்பதற்காக இனக்கவர்ச்சிக்குப் பின் உணர்ச்சிகளைப் பின்னி அந்தப் பின்னலினின்று மீழமுடியாத நிலையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

இவ்வளவு உண்மைகளையும் உள்ளடக்கி வள்ளுவப்பெருமான்

“இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை”

என்று ஒரு குறளில் கூறியுள்ளார்.

மோட்சத்தை அடைய வேண்டு மென்று எண்ணி, முயலாமல் இயல்பாகவே கடவுளின் பாதார விந்தங்களை அடையும் சிறப்பியல்புள்ளது இல்வாழ்க்கை. இதனால் தான் கடவுளைக் காண முயல்வார் எல்லோரையும் விட இல்வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் முதன்மையானவர்கள் என்று வள்ளுவர் கூறியுள்ளார்.

என்னே வள்ளுவரின் நுணுக்கம்.

அழியுமிவ்வுலகின் அகில இன்பங்களும் அகன்றொழிக. ராமானந்தமாம் ஒளிமிகு சூரியன் உதயமாகியாங்கனும் தனது அருளொளிக் கதிர்களை, அன்புக் கதிர்களை வீசி இருளை வீட்டிச் சுடர்கின்றான். நட்சத் திரங்கள் மறைந்தன. சந்திரனும் மங்கினான். தோன்றி மறையும் நூர்ச உலகின் அழியுமின்பம் அகன்றே ஒழிந்தது.

- சுவாமி ராமதாசர்

இமய ஜோதி

(திரு. கி. வானமாமலை)

இன்றைய நாகரிக உலகில், விஞ்ஞானத்தின் விளைவாகத் தோன்றியுள்ள வசதிகள் பலவற்றைப் பெற்றிருந்தும், மக்கள் தாங்கள் எதிர்நோக்கும் இன்பத்தைப் பெறாதவர்களாக இருப்பதையே நாம் காண்கிறோம். மனிதனுடைய தேவைகள் அதிகரித்த வண்ணம் இருக்கின்றன. அவனிடம் நிறைவென்பது நில்லாது நீங்கி விட்டது.

கண்முன்னால் இருந்தாலும் ஒருபொருளைத் தேடிக்கண்டு கொள்ள முடியாத கருடனைப் போன்று, துன்பம் தீர்ந்து இன்பம் நிலவுதற்கான வழிமுறைகள் வெகு அருகில் இருந்தும் அறியமாட்டாதவர்களாக மக்கள் இருக்கின்றனர். இதனால் மேலும் மேலும் அவர்கள் துன்பத்தையே தேடிக்கொள்கின்றனர்.

கருணாமூர்த்தியான இறைவன் தமது அருமைக் குழந்தைகளின் பரிதாபநிலையைக் கண்டு இணங்கி அவர்களுக்கு நல்வழிகாட்ட வேண்டி அவ்வப்பொழுது அவதாரமாகிறான் என்பது மறைநூல்களின் முடிவு. அம்முறையே நம் பாரத நாட்டில் தோன்றின பல அவதாரங்கள்.

மக்களின் மயக்கத்தைத் தீர்த்துக்கட்டி விழிப்பை ஏற்படுத்துவதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமயத்தின் பெயராலும் அழிமதிகள் தலைகாட்டத்தொடங்கிய காலங்களிலும் இறைவனுடைய அவதாரங்கள் ஏற்பட்டு அறத்தின் உயர் பெருமையை உணர்த்த முற்பட்டுள்ளன.

2500 வருடங்கள் முன்னால் புத்தர் பிரான்தோன்றி “அன்பின் வழியதுயிர்நிலை” என்ற கோட்பாட்டை இவ்வுலகத்தில் நிலைநாட்டினார். எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு பூண்டு வாழ்வதில் தான் மனிதனின் மேன்மை அடங்கியுள்ளது என்பதைப் பறைசாற்றினார்; மாசற்ற மனமே இறைநிலையை உணர்த்தும் என்பதையும் உணர்த்தினார்.

2000 வருடங்கள் முன்னால் தோன்றிய திருவள்ளுவர் “அறத்தினூங்கு ஆக்கமும் இல்லை” என்பதை வலியுறுத்தி

னார். “மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதலே அறம்” என்று அறத்திற்குரிய அரிய விளக்கத்தையும் அவர் பகர்ந்தருளினார். “அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் இந் நான்கும் இழுக்கா இயன்றதே அறம்” என்று மேலும் அதன் கருத்தை விளக்கியுள்ளார்.

பின்னர் தோன்றிய ஆதிசங்கரர் எங்கும் வியாபகமாக இருக்கும் இறைவனை நாம் என்ற அத்துவைதக்கொள்கையை நிலைநாட்டினார். தனக்கு வேறுபட்பிறர் உளர் என்ற எண்ணமே மனிதனின் துன்பத்திற்குக் காரணம் என்றும், அதன் காரணம் அறியாமை என்றும், அறியாமை அகன்றால் தன்னை அறிந்து இன்புறலாம் என்பதையும் கூறிப்போந்தார்.

இவ்வரிய கருத்துக்களைக் காலம் செல்லச் செல்ல மக்கள் மறந்து விடுதல் கூடாது என்பதற்காக ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், சுவாமி விவேகானந்தர், இராமலிங்க வள்ளலார் போன்ற அவதாரங்கள் அடுத்தடுத்துத் தோன்றலாயின.

இறைவனின் இவ்வரிய தோற்றங்கள் எல்லாம் காணக்கொடுத்துவைக்க வில்லையே என்று ஏங்கும் மக்களைத் தேற்றுவதற்காக “இமய ஜோதி” ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தரின் உருவத்தில் அவதாரம் ஒன்றுதோன்றி உலகமக்களுக்கு உயர்வழிகாட்ட முற்பட்டது.

தமிழ் நாட்டின் தென்பகுதியில் தோன்றித் தென்கிழக்காசியாவில் ஸைத்தியத் துறையில் புகழ்பெற்றுத் திகழ்ந்த சுவாமிகள் இமயமலைக்கேகிக் கடும்தவம் புரிந்து தன்னை யறிந்த தவப்பெரும் தலைவராக விளங்கினார். உலகமக்கள் அனைவரும் உய்ய வேண்டும் என்பதையே நோக்கமாகக் கொண்ட சுவாமிகள் 1936ல் தெய்வநெறிக் கழகம் என்ற தோர் அரிய ஸ்தாபனத்தை ரிஷிகேசத்தில் தோற்றுவித்தார். வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்குரிய ரகசியங்களை உலக மக்களுக்குத் தெரிவிப்பதே கழகத்தின் நோக்கம். எம்முறையில் வாழ்ந்தால் துன்பம் தவிர்ந்த இன்பவாழ்வு வாழலாம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதே கழகத்தின் கொள்கை. சொல்லேவிடுத்து செயலில் ஈடுபட்டாலன்றி முயற்சியில் வெற்றி காணமுடியாது என்பதே கழகத்தின் கோட்பாடு. எம்மதமானாலும் அவற்றின் அடிப்படைக்கருத்துக்கள் ஒன்றே என்பது கழகத்தின் கருத்து. ஜாதி, மத, இன, நிற, மொழி,

நாட்டுவேற்றுமைகள் மனதின் கற்பனையே என்பதும் அழுக்க கன்ற மனநிலையில் இவ் வேற்றுமைகள் நில்லா என்பதும் கழகத்தின் முடிவு.

அன்பின் ஜோதியாக அமைந்த ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர் அவர்களின் தரிசனத்திற்கு அகில உலகமக்களும் ரிஷிகேசத்தை நோக்கி ஓடிவந்தனர். காந்தம் இரும்புத்தூள்களை ஈர்க்கும் தன்மைபோன்று அகில உலக மக்களையும் தம்பால் ஈர்க்கலா னார் சுவாமிகள்.

துன்பத்தில் கிடந்து உழலும் மக்களுக்கு உயரிய தேறுத லும் ஆறுதலும் சுவாமிகளிடத்திலே கிடைத்தது. தற்கொலை செய்துகொள்ளத் துணிந்தவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டனர். பிணியுற்றவர்கள் நோயிலிருந்து விடுதலைபெற்றனர். சதா கவலைப்பட்டுக் கிடந்தவர் கவலைகள் நீங்கிக் களிப்புடன் தோன்றினர். வறுமையால் வாடினோர் செழிப்பைப்பெற்றுச் சந்தோஷமடைந்தனர். அபாயநிலைகளில் சிக்கினோர் அந்நிலை களிலிருந்து தப்பிப்பிழைத்தனர். அறியாமைஇருளில் அங்கும் இங்கும் தட்டழிந்தோர் அறிவெனும் ஜோதியைக்கண்டு ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினர்.

மறைநூல்கள் அரிய பலகருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் படித்துத் தெரிந்துகொள்ளுதல் அசாத் தியம். எனவே அவற்றிலடங்கியுள்ள கருத்தையெல்லாம் பிழிந்து கொடுத்தால்தான் இன்றைய மக்கள் உய்யவழி பிறக்கும். இவ்வரிய பணியை சுவாமி சிவானந்தர் அரிய முறையில் ஆக்கியுள்ளார்கள்.

“தொண்டாற்றுங்கள். தூய அன்பு கொள்ளுங்கள். தன்னிடமுள்ளதைப் பிறர்க்குக் கொடுங்கள். தியானம் செய் யுங்கள். தன்னை அறிந்து இன்பமுறுங்கள்,” எனும் பஞ்சசீலக் கொள்கையே மறைநூல்களின் சாரம் என்பதை அவர்கள் விளக்கி யருளினார்கள். அத்துடன்நில்லாது இவ்வரியகூற்றுக் களை நடைமுறையில் எங்ஙனம் மக்கள் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்குரிய சாதாரண புருஷராகவும் அவர் விளங்கினார்.

“மக்கள்தொண்டே மாதவன்தொண்டு” என்ற கோட் பாட்டைக்கொண்ட சுவாமிகள் எந்தெந்தவழிகளில் எல்லாம் தொண்டு செய்யமுடியுமோ அந்தந்த வழிகளில் எல்லாம் தொண்டாற்ற முற்பட்டு மக்களின் உள்ளம் கவர்கள்வனானார்.

“அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு” என்ற கோட்பாட்டின் பிரகாரம் தம்சரீரத்தின் சக்தியையெல்லாம் பிறர்க்குரியதாக்கினார்; இறுதி மூச்சுவரையிலும் பிறர் நலனுக் காகவே பணிபுரிந்தார்.

“பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல், நூலோர் தொகுத்த வற்றுள் எல்லாம்தலை” என்ற உயர் கருத்துப்படி தம்மிடம் உள்ளதைப் பிறர்க்குக் கொடுத்துக்கொண்டே இருந்ததுடன் தம் உள்ளத்தையே பிறர்க்குக் கொடுத்து நின்றார்!; உலகத் தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்ள” என்ற திருவாக்குப்படி அமைந்தார்!!

மேற்கூறிய மூன்று தன்மைகளைக்கொண்டு, அவற்றையே தியானித்து நின்றால் தானாகவே மனம் ஒருநிலைப்பட்டு தன்னை அறிந்து இன்பமுறும் தகைமை ஒருவனைவந்துசாரும் என்பதை சுவாமிகள் தமது வாழ்க்கையின்மூலம் உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள்.

தன்னை அறிந்தவனே தலைவனை எங்கும் கண்டுகளிக்க முடியும். சுவாமிகளிடம் ஒருதடவை அமெரிக்கப்பேராசிரியர் ஒருவர், “தாங்கள் இறைவனைக் கண்டதுண்டா?” என்று வினவினார். “எங்கும் வியாபகமாக இருக்கும் இறைவனை எல்லாப் பொருள்களிலும் காண்பதுபோன்று தங்களிடமும் நான் காண்கிறேன்,” என்றார் சுவாமி சிவானந்தர். “அறிவிற் சிறந்த அந்தணன், பசு, நாய், யானை, இழிகுலத்தோன் யாவரிலும் சமநோக்கைக்கொண்டு ஞானி விளங்குகிறான்”, என்ற கீதையின் கருத்துக்கொப்ப சுவாமிகள் எல்லா ஜீவர்களிலும் இறைவனையே கண்டு களிக்கலானார்.

தன்னை அறிந்த நிலையில் இறைப்பண்புகள் ஒருவரிடம் வந்து அமைகின்றன. சத்-சித்-ஆனந்த வடிவமாகிய இறைவ னின் தன்மைகள் ஆத்மானுபூதியடைந்தவர்களிடம் தாமா கவே வந்து தோன்றுகின்றன. இறைவனின் சர்வவியாபகத் தன்மையும், சர்வகுருத்துவமும் இவர்களிடம் தோன்றி நிற்கின்றன. இவர்கள் ஆனந்த வடிவினராகக் காட்சி யளிக் கின்றனர்.

ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தரிடம் தொடர்பு கொண்ட அன் பர்கள் எண்ணற்றவர் அவரவர்கள் வாழ்வில் பற்பல அற்புத

அனுபவங்களைப் பெற்றுள்ளனர். தங்கள் சொந்த அனுபவத்தின் காரணமாக நாத்திகர் முதல் ஆத்திகர் வரை அநேகர் சுவாமிகளின் நற்றொடர்பில் வாழும் பேற்றைப்பெற்றனர்.

தாரத்திலுள்ள தன் முட்டையை எண்ணுவதால் பொரிக்கும் ஆமைபோன்றும், கண்ணால் நோக்கிக் குஞ்சுகளை உருவாக்கும் மீன்போன்றும், அடைகாத்துக்குஞ்சு பொரிக்கும் பறவைபோன்றும், சத்குருவாகவிளங்கிய ஸ்ரீ சுவாமிகள்தம்மிடம் தொடர்பு கொண்டு விளங்கிய அன்பர்களுக்கு அரிய நற்போதனைகள் கூறி ஆனந்தவாழ்வுக்கு வழிகோலி வந்தார்கள். அமெரிக்காவிலுள்ள அன்பர்கள்கூட சுவாமிகளின் அருகிலுள்ளோர் பெறும் இன்பத்தைப் பெற்றனர். ஐரோப்பா, ஆஸ்திரேலியா, ஆப்பிரிக்கா முதலிய உலகின் எத்திசையிலுமுள்ள மக்கள் பெருமளவில் சுவாமிகளின் புனித தொடர்பில் வாழ முனைந்தனர். இதனால் ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தரின் பெருமையை உணர்ந்த மக்கள் பூவுலகின் ஐந்து கண்டங்களின் எந்த மூலை முடுக்கிலும் அ தி க அளவில் தோன்றலாயினர்.

ஸ்ரீ சுவாமிகளின் எண்ணற்ற நூல்கள் அன்பர்களின் எண்ணிக்கையை மேலும் அதிகப்படுத்தின. அறவியல் ஒழுக்கவியல், சமூகவியல், சுகாதாரவியல், தத்துவவியல், மற்றும் பல்வேறு பொருள்களைக் குறித்த எண்ணற்ற நூல்கள் மக்களைக் கவர்ந்து நல்வழிப்படுத்தலாயின. நூலின் ஒவ்வொரு வாக்கியமும் மக்களுடன் பேசுவதுபோன்று அமைந்தன. ஸ்ரீ சுவாமிகளே நேரில் பேசுவதுபோன்ற அனுபவத்தைப் பலர் அவர்களுடைய நூல்களைப் படிப்பதனால் பெற்றனர். இதனால் பல்வேறு துறையிலும் நின்றபலரும் மனமாற்றமடைந்தனர்.

கோடசுவரப் பிரபுக்கள் முதல் வறிஞர் வரை அனைவரும் குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தரிடம் ஆறுதலையும் தேறுதலையும் பெற்றனர். சிறுகுழந்தைகள் முதல் முதியோர் வரை தாயினும் சாலப்பரிந்து நிற்கும் சுவாமிகளிடம் அளவற்ற அன்பு பூண்டு விளங்கினர்.

தெய்வநெறிக் கழகத்தின் தலைமைக் காரியாலயம் அமைந்துள்ள ரிஷிகேசம் சிவானந்தாசிரமத்தில் அமைந்துள்ள இலவச மருத்துவச்சாலை நூறுமைல் வட்டாரத்திலுள்ள மக்களுக்குப் பெரும் தொண்டுபரிந்து வருகிறது;

திக்கற்றுக் கிடந்த மலைவாழ் மக்களுக்குப் பேருதவி செய்து வருகிறது. இங்கு அமைந்துள்ள பெரும் அச்சகம் சுவாமிகளின் நூல்களையும் கட்டுரைகள் அமைந்த சஞ்சிகைகளையும் மற்றும் வெளியீடுகளையும் வெளியிட்ட வண்ணம் இருக்கின்றது. இலவச உணவுவிடுதி, வேலைக்கு ஐந்தாறு பேருக்குக் குறையாமல் உணவளித்து வருகிறது. ஸ்ரீ சுவாமிகளைக் காண வருகின்றவர்களுக்கு இலவசமாகப் பெருமதிப்புள்ள நூல்களையும், மற்றும் ஏழைகளுக்குப் பொருளையும் அள்ளி அள்ளிக் கொடுக்கும் சுவாமிகளின் வள்ளல்தன்மையை என்னென்றுரைப்பது! ஆசிரமத்தில் குருதேவருடன் வாழும் நாட்களில் ஒருவன் அனுபவிக்கும் சுகம் சொர்க்க சுகத்திற்கும் மேலான தென்றால் மிகையாகாது.

“எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதல்லால் மற்றொன்றும் அறியேன் பராபரமே,” என்ற கோட்பாட்டைக் கொண்டு விளங்கிய சுவாமிகளின் ஜயந்தி விழாக்கள் தெய்வநெறிக் கழகங்களால் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெற்று வருவதை அன்பர்கள் அறிவார்கள்.

சென்றவருடம் செப்டம்பர் 8ந்திகதி சுவாமிகளின் 76வது ஜயந்தி விழா உலகெங்கிலும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. பெரியார்கள் பலரும் சுவாமிகளைத் தரிசிக்க வந்தனர்.

சமீபத்தில் நம் இந்திய ஜனாதிபதி உயர்திரு இராதா கிருஷ்ணன் அவர்களும் சுவாமிகளைத் தரிசித்து வந்ததை உலகறியும்.

ஜாதி, மத வேற்றுமைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ சுவாமிகளிடம் கிறிஸ்தவர், முஸ்லீம்கள், பௌத்தர், வைணவர், இந்துக்கள் அத்தனைபேர்களும் ஒன்று போல் பக்திபூண்டு நின்றனர். காலம்சென்ற போப்பாண்டவர் அவர்களும் சுவாமிகளிடம் நம்பிக்கைகொண்டு விளங்கினார் என்றால், குருதேவரின் பெருமை தானாகவே விளங்கும்.

இவ்வுலகில் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் முடிந்தவுடன் அவதாரங்களும் மறைந்து விடுகின்றன. அத்தன்மையைப் போன்று ஸ்ரீ சுவாமிகள் செய்ய வேண்டிய அரும்பெரும் காரியங்கள் முடிந்து விட்டன என்பதை அறிந்து அவரது சரிர் நலிவுறத் தொடங்கியது.

1963 ஜூன் 25 திகதியன்று திடீரென்று அவர் சரீரத்தில் நோய் மிகுந்தது; மூளையிலுள்ள ரத்தக்குழாய்களில் ரத்தம் உறைந்ததனால் நினைவுசக்தி குன்றிச் சரீரம் சோர்வுற்றது. இந்நிலையிலும் “சரீரத்திற்கு அப்பாற்பட்டது ஆத்மன்” என்ற கோட்பாட்டைப் பறைசாற்றிய குருதேவர் தம் சரீரத்தில் பிணியே இல்லாததுபோன்று முகமலர்ச்சியுடன் காணப்பட்டார்; அன்பர்களுடன் முன்போன்று காணலானார். ஆனால் சரீரத்தின் உள்ளே நலிவுநாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வந்தது.

ஜூலை 14ந் திகதி ஞாயிறன்று இரவு நிலைமை மிகவும் மோசமானது. குருதேவரின் நிலையத்திற்குமேல் ஒருபெரும் நட்சத்திரம் ஒழுகிவருவதை இரவு 8-30மணிக்குப் பலரும் கண்டனர். இதனால் என்ன நேருமோ என்று ஏங்கி நின்றனர் அன்பர்கள். சுமார் 11 மணிக்கு சுவாமிகளின் சரீரத்திலிருந்து ஒருபெரும் ஜோதி கிளம்பிச் செல்வதை அடுத்து நின்ற பக்தர் பார்த்தனர். “இமய ஜோதி” யாக விளங்கிய ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர் பரம்ஜோதியுடன் இரண்டறக் கலந்தார்.

ஸ்ரீ சுவாமிகள் மகாசமாதி அடைந்த செய்தியை அடுத்த நாள் காலையில் வாடுவிலி மூலமும் பத்திரிகைமூலமும் அறிந்த மக்கள் இனி அவர் சரீரத்தைப் பார்க்கமுடியாதே என்று ஏங்கிப் புழுப்போல் துடித்தனர்; பெரியாரின் பொன்மொழிகளை நேரில்கேட்க முடியாதே என்று பரிதவித்தனர். அவரது ஜோதி வடிவமான திருமுகத்தைக் காணமுடியாதே என்று கதறியழுதனர்; இனி அவரது பேருதவி பெற முடியாதே என்று கண்ணீர் வடித்தனர்.

சுவாமி அவர்களின் தேஜோமயமான சரீரம் 36 மணி நேரம் அன்பர்களின் தரிசனத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கப்பால் இருந்தும் மக்கள் விமானம் மூலமும் சமாதி தரிசனத்திற்கும் ஓடிவந்தனர். ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் வந்து தரிசனம் செய்து சென்றனர்.

16ந் திகதி சுவாமி அவர்களின் சரீரம் கங்கைக்கரையில் கொண்டு வரப்பட்டு அதற்கு அபிஷேகாதிகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன. இவ்வரிய வைபவத்தில் பங்குகொள்ள மக்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் கூடினர். ரிஷிகேசத்தில் இம் மாதிரி இதுவரை மக்கள் கூடினதேகிடையாது என்கிறார்கள். பின்னர் அவரது சடலம் அலங்கரிக்கப்பட்ட பல்லக்கில் வேத பாடத்துடனும், மகா மந்திர ஜபத்துடனும் சிவானந்த மந்திருக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. சுவாமிகளின் சமாதிக் கென்று தயார் செய்யப்பட்ட இக்கோயிலில் கீழ்பாகத்தில்

அவரது சரீரம் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. மக்கள் திரள்திரளாக வந்து தங்கள் இறுதிவணக்கத்தைத் தெரிவித்துச் சென்றனர். அனைவரும் தாயைப் பிரிந்த குழந்தையைப் போன்று தேம்பித் தேம்பி நின்ற காட்சிகல்லையும் உருக்குவதாக அமைந்திருந்தது.

ஐந்து வருடங்கள் சேர்த்த பணத்தைக்கொண்டு விமான டிக்கட் வாங்கி குருதேவர் தரிசனத்திற்கு வந்த அமெரிக்கர் ஒருவர் சுவாமிகள் சமாதியடைந்த செய்திகேட்டு ஸ்தம்பித்து நின்றதைக் கண்டவர் கலங்கி நின்றனர். எத்தனையோ அயல் நாட்டினர் குருதேவரின் தொடர்புக்காக வந்துள்ளனர்.

உலக மக்களை ஒன்றுசேர்க்கும் உயரிய பணியில் ஈடுபட்டிருந்த குருதேவரது உயர்கருத்துக்களை மேலும் மேலும் மக்களிடையே பரவச்செய்வதே நாம் அவருக்குச் செய்யும் அஞ்ஜலியாகும். தன்னுடைய பெயரைச் சொல்லுகின்றவரிடம் தான் இருப்பதாகப் பகவான் தெரிவிப்பது போன்று, குருதேவரின் கோட்பாடுகளைக் கடைப்பிடிக்கும் இடத்தில் எல்லாம் அவர் இருக்கிறார்.

“கடையை விரித்தோம் கொள்வாரில்லை, கட்டிவிட்டோம்,” என்று சமரச சன்மார்க்கத் தந்தை வள்ளலார் அந்தக்காலத்தில் கூறியதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆனால் வள்ளலாரின் மறுதோற்றமாகத் தோன்றிய “இமயஜோதி” ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்கள் சமரச சன்மார்க்கத்தை உலகின் எத்திசையிலும் எப்பகுதியிலும் பரவச் செய்து மக்களை விழிப்புறச் செய்து விட்டு ஜோதியில் கலந்து ஜோதியாகத் திகழ்ந்து வருகிறார்.

‘இமய ஜோதி’யின் இணையற்ற தன்மை உலகம் உள்ளவும் உறைந்து நின்று மக்களை நல்வழிப் படுத்திப் பேரின்ப நிலைக்கழைத்துச் செல்ல இறைவன் அருள்புரிவானாக!

ராமா! தாசன தாசைகளைக் களை. அவற்றை நசுக்கி அவனைக் காத்தருள். அவனை நாத்தி அழிவில்நின் விடருள். ராமன் மோகமே! அன்பின் நிறைவே! கடுமையுந் சினமும் காமமும் பிறவும் தாசனைவிட்டு முற்றிலுமொழிக. நினதருளால் அவன் மனம் படுகமெனப் பரிசுத்தமாயொளிர்க.

—சுவாமி இராமதாசர்

“அம்மை அப்பரின் மறைவு”

தி. கீ. லக்ஷ்மி - மதுரை.

தென் இந்தியாவில் திருச்சி என்னும் ஊரில் உள்ள கோவிலில், சிவபெருமான் தாயுமானவர் என்னும் திருநாமம் பெற்று விளங்கி வருகிறார். இப்பெயர் ஏற்பட்டதற்கு ஓர் அற்புத நிகழ்ச்சியே காரணம்.

ஓர் ஏழைச் செட்டிப்பெண் பிரசவ வேதனையில் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது அவள் அருகில் உதவிக்கு ஒரு வரும் இல்லை. அவளுடைய வயதான தாயார் வெளியில் எங்கோ சென்றிருந்தாள்.

ஆனால் இப்பெண்ணின் உருக்கமான வேண்டுகோளுக்கிணங்கி நம் பெருமானாகிய சிவபெருமான் அவளுடைய தாயின் உருக்கொண்டு உடன் வந்து அவளுக்கு பிரசவம் பார்த்து, மருந்து கொடுத்து, குழந்தையையும் பார்த்துக் கொண்டு மிக்க அன்புடன் இவளுக்கு உதவி செய்து வர, வெளியில் சென்றிருந்த இவளுடைய தாய் உள்ளே வரவும், தாயுருக் கொண்ட இறைவன் மறைந்தார். தன் மகளுக்கு குழந்தை பிறந்திருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து அம்மா குழந்தாய் உனக்கு உதவியாக இருந்தது யாரம்மா? என்று கேட்க, அம்மா நீங்கள் தானே எனக்கு பிரசவம் பார்த்தது அதற்குள் மறந்து விட்டீர்களா? என்று பெண் அதிசயத்துடன் கேட்க. ஏதடி நான் இப்பொழுது தானே வெளியிலிருந்து உள்ளே வந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று கூறி அதிசயிக்க இருவரும் இறைவனின் அதிசயச் செயலை எண்ணி, இறைவனே இந்த ஏழையின் பிரார்த்தனைக்கு இரங்கி பிரசவம் பார்ப்பதற்கு தாயும் ஆனோயோ என்று வியந்து போற்றி துதித்தனர்.

அதுமுதல் இப்பெருமானுக்கு “தாயுமானவர்” என்னும் திருநாமம் உண்டாயிற்று.

“குற்றமென்பது எது செய்தாலும் கொலைகளே செய்திருப்பினும் பெற்றதாய் விரோதமுண்டோ பிள்ளையென்று கொஞ்சுவார்” இது தாயின் உண்மையான அன்பை எடுத்துக் காட்டுகின்

றது. தன் மகன் மிக மிக அயோக்கியகை இருப்பினும் அன்புத்தாய் அதை உண்மை என்று ஒப்புக் கொள்ளாமல் நல்லவனென்றே எண்ணிக் கொள்வாள். தனக்குத் தன் மகன் எத்தகைய திங்கினைச் செய்தாலும் அதைப் பொறுத்து அன்பினையே சொரிவாள். அதையே

“பெற்ற மனம் பித்து
பிள்ளை மனம் கல்லு”

என்று பழமொழி கூறுவதுண்டு. எத்தகைய பெரும் குற்றத்தையும் மன்னித்தருளும் அன்பே தாயன்பு.

ஆனால் தந்தை அன்பு எப்படி? ஆம் தாய்க்குத்தான் அன்புண்டு, தந்தைக்கு அன்பு கிடையாதோ என்றால் உண்டு. தந்தையின் அன்பு சிறிது கண்டிப்பு நிறைந்ததாக இருக்கும்.

குழந்தை தவறு செய்தால் தவறு செய்யாதே என்று தான் கூறினால் குழந்தை மனம் நோகுமே என்று எண்ணிக் குழந்தையை ஒன்றும் கூறாமல், இறைவா என் குழந்தைக்கு நல்ல புத்தியைக் கொடு என்று அன்புத்தாய் இறைவனை வேண்டுவாள்.

ஆனால் தந்தையோ குழந்தை திருந்தி நல்லவகை மாற வேண்டும் என்று எண்ணிக் கண்டித்து, அதட்டிப் புத்தி புகட்டுவார். தந்தையின் அன்போடு கண்டிப்பும் கலந்திருக்கும்.

ஆம். இத்தகைய அன்புத் தாயின் குணமும் அன்புத் தந்தையின் குணமும் ஒருங்கே அமைந்து விளங்கினார்கள் நமது குருநாதர் சுவாமி சிவானந்த ஸரஸ்வதி மகராஜ் அவர்கள்.

குழந்தைகள் தங்களுடைய மனக் குறையை யாரிடத்திலும் உரைப்பதில்லை. அன்புத் தாயிடமே வெளியிடுவார்கள். அதுபோல அமெரிக்கா, ரஷ்யா, ஆப்பிரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, ஜப்பான், ஜர்மன், பிரிட்டன் மற்றும் இடங்களிலெல்லாம் இருக்கும் ஸ்வாமிஜீயின் குழந்தைகள் அன்புத் தாயாகிய ஸ்வாமிஜீயிடம் தத்தமது மனக்குறையைத் தெரிவித்து ஆறுதலடைந்தனர்.

“தந்தை சொல் மிக்கதோர் மந்திரமில்லை” என்று கூறுவது போல் அன்புத் தந்தையாகிய ஸ்வாமிஜீயின் உப தேசத்தைப் பெற்று அதன்படி நடந்து நன்மக்களாயினர்.

எத்தகைய காரியங்களைச் செய்ய நேரிடினும் ஸ்வாமி ஜீயிடம் யோசனை கேட்டே செய்து வந்தனர்.

அழுந்தொறும் அணைக்கும் அன்னை
அறிவிலாது ஆடி ஓடி விழுந்தொறும்
எடுக்கும் அப்பன்,
வினையாடும்போது தோழன்
தொழுந்தொறும் காக்கும் தெய்வம்
சொந்தமாய் எடுப்போர்க்கெல்லாம்
குழந்தை

இப்படி உலாவும் நம் குருநாதனை 1959 நவம்பர் மாதம் 17ந் திகதி அன்று ரிஷிகேசத்தில் சென்று நேரில் தெரிவிக்கும் பெரும் பாக்கியம் யான் பெற்றேன். அன்புத் தாயின் அர்வணைப்பும் அன்புத் தந்தையின் அருள்மொழிகளும் குருதேவரிடம் ஒருங்கே அமைந்திருக்க நேரில் கண்டுகளித்தேன்.

“அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர்
அன்புடையர் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு”

என்னும் குறளுக்கு ஒப்ப நடைமுறையிலே நடந்து காட்டி வந்த நம் ஸத்குருநாத மகராஜ் அவர்கள் 1963ம் ஸ்ரீ ஜூலை 14ந்திகதி ஞாயிறன்று இரவு 11.20க்கு ஜோதியுடன் ஜோதியாய் இரண்டறக் கலந்தார் என்னும் செய்தியைத் தெரிவிக்கும் பொழுது தாயும் தந்தையுமாய் விளங்கி வந்த நம் அம்மை அப்பரை இனி நாம் என்று காண்பது என்னும் ஏக்கம் உண்டாகின்றது. நம் குருநாதருடைய பூத உடல் மறைந்தாலும் அவருடைய தெய்வீக அருள் நமக்கு என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும் என்பதில் சிறிதளவும் சந்தேகம் இல்லை. நம் குருநாதர் அவர்களின் பேரருள் நம் எல்லோரிடத்திலும் மலர்வதாகுக.

சற்குரு நாத மகராஜ் கீ ஜெய்

மெய் வழி காட்டும் மகாத்மா

(தி. கி. சுந்தரம் - மதுரை)

எப்பொழுதெல்லாம் தர்மம் குலைந்து அதர்மம் தலை தூக்கி நிற்கிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் தர்மத்தை நிலை நாட்ட நான் அவதார மெடுக்கிறேன் என்று கண்ணன் கீதையில் தெரிவிக்கிறார். இவ்வுலகத்தில் தர்மத்தை நிலை நாட்ட அவசிய மேற்பட்ட பொழுதெல்லாம் ஆண்டவனின் அவதாரமாக அநேக மகா புருஷர்கள் தோன்றியிருக்கிறார்கள். இதற்கு நம் நாட்டுச் சரித்திரமேயன்றி எல்லாத் தேசச் சரித்திரங்களும் சான்றாகும். ஆனால் இத்தகையவர்கள்முன்னால் இருந்தார்கள் என்றும் தற்காலத்தில் யாரும்கிடையாது என்றும்பலர் எண்ணுகிறார்கள். இதுபெரிய தவறு. சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னால் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் தென்னிந்தியாவில் தோன்றிக் குறுகிய காலத்துக்குள்ளேயே சாதாரண மனிதர்களுக்கு முடியாத அரிய பெரிய சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறார். அதற்கு முன்பாக இயேசு கிறிஸ்து, புத்தர் போன்ற அவதாரங்கள் தோன்றினர். சமீபத்தில் நூறு வருடங்களுக்கு முன்பாக இந்து மதத்திற்குப் புத்துயிரும் இந்துக்களுக்குப் புதிய ஊக்கமும் அளித்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரும் அவரது சிஷ்யர் சுவாமி விவேகானந்தரும் இத்தகைய மகா புருஷர்களே. இன்னும் சமீப காலத்தில் நமது தென்னாட்டிலேயே (திருச்சுழி கிராமம்) தோன்றி சிறு பராயத்திலேயே தவம் புரிந்து ஆத்ம அனுபூதி யடைந்து சுமார் 60 ஆண்டுகள் திருவண்ணாமலையிலேயே இருந்து சில ஆண்டுகள் முன்னரே மறைந்த பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி அவர்களும் இது போன்ற முனிவர்களில் ஒருவரே. பிறவிப் பயனை அடையத் தீவிர முயற்சி கொண்டு உண்மையான பக்தி சிரத்தையுடன் குருவைத் தேடுபவர் கண்களுக்கு இத்தகைய மஹான்கள் மலையிலக்காகத் தோன்றுவார்கள்.

அவதார புருடர்கள் பெருமளவில் உலக மக்களை நல் வழிப்படுத்த முனைகின்றனர். அவர்களைக் கண்டு தரிசிக்க பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் ஓடி வருகின்றனர். அவரது தரிசனத்தால் புத்துயிர் பெறுகின்றவர் பலர்! பிணி தீர்க்கின்றவர் பலர்! மெய்யறிவு பெறுகின்றவர் பலர்! மரண

மிலாப் பெருவாழ்வு பெறுகின்றவர் பலர்! அவதார புருடர்களின் பெருமையைத்தான் கூறவும் முடியுமோ?

இத்தகைய இலக்கணம் பொருந்தியவரும் சிறந்த குணங்களையுடையவரும் சமரச நோக்கு உடையவரும், உலகை உய்வித்தவரும், ஜாதி, மத, நிற, இன வேற்றுமையில்லாதவருமாக விளங்கி வந்தார் ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர். இவர் கடவுளின் திரு அவதாரம் என்று கூறுவதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. மற்ற அவதார புருடர்களைக் காட்டிலும் நாட்டிற்கும் உலகப் பொதுமக்களுக்கும் அதிக வருட காலம் சேவை செய்திருக்கிறார் ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர்.

மக்கள் இன்பமுடன் வாழ ஜாதி, மத, நிற, இன, மொழிவேற்றுமையற்றதோர் சமுதாய அமைப்புத் தேவை. மக்களைப் பிளவு படுத்தும் வேற்றுமைச் சக்திகள் தொலைந்து போக வேண்டும். ஒற்றுமையில்தான் நமது லட்சியம் ஈடேற முடியும். 'ஒற்றுமை உண்டேல் நம் அனைவருக்கும் வாழ்வு' என்ற பாரதியார் கூற்றுப்படி ஒற்றுமையே வாழ்வளிக்கும் உயரிய தத்துவம். அவ்வயர் நிலையை ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர் அவர்கள் தெய்வ நெறிக் கழகத்தின் மூலம் அகில உலகத்திலும் ஏற்படுத்தி வந்தார்.

இன்று உலக மெங்கிலும் 700 கிளைகளுக்கு மேல் உள்ளன. தெய்வ நெறிக் கழகத்தின் தலைவராக விளங்கும் ஸ்ரீ சுவாமிகளின் பெருமையை உலக மக்கள் பெருமளவில் உணரத் தொடங்கியுள்ளனர். இன்று ஆத்மீகத் துறையில் சிறந்த தலைவராக விளங்கி வந்தவர் ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர்தான். ஆசியா, ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, ஐரோப்பா முதலிய ஐந்து கண்டங்களின் எப்பகுதியிலும் இந்தக் கழகம் செயலாற்றி வருகிறது. மெய்வழி காட்டும் இந்த மகாத்மாவினால் எத்தனையோ பேர்கள் நல்வழி எய்தியுள்ளனர். ஜாதி, மத, நிற, இன, மொழி வேற்றுமையின்றி லட்சக் கணக்கானவர் இக் கழகத்தில் சேர்ந்து பணியாற்றி கின்றனர். தெய்வ நெறியை மிகவும் சிறந்த முறையிலே நடந்து கொண்டு இருக்கிறது.

ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தரின் தூய தொடர்பில் நிற்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்களுடைய அரிய அனுபவங்களே வியக்

கத் தகுந்தவைகளாக இருக்கின்றன. ஸ்ரீ சுவாமிகளின் தொடர்பினால் துன்பம் தீர்ந்து இன்பமடைந்தவர் தங்கள் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த அற்புதங்களைச் சொல்லிக் கேட்க ஆனந்தமாக இருக்கும். இதோ ஓர் நிகழ்ச்சி.

ஒரு பெரிய பணக்காரர் சுவாமிகளின் சீடராயிருந்தார். அவர் ஒரு பெரிய கார் வைத்திருந்தார். ஒருநாள் அந்தக் காரை ஓட்டிக் கொண்டு ஏதோ ஊருக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். அவருடன் வேறு யாரும் வரவில்லை. காட்டின் நடுமத்தியில் கார் பள்ளத்தில் இறங்கி நின்று விட்டது. எவ்வளவு முயற்சி எடுத்தும் கார் எடுக்க முடியவில்லை. என்ன செய்வது என்று விளங்காது குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தரை உண்மையாகவும் மனப் பூர்வமாகவும் இரண்டு நிமிடம் தியானம் செய்தார்.

உடனே கண்மூடிக் கண் திறப்பதற்குள் 6 அடி உயரம், கம்பீரமான தோற்றம், முகப் பொலிவுடைய ஒருவர் கண்முன் வந்து நின்றார். உடனே அந்தத் தனவானிடம் நான் உதவி செய்கிறேன் என்று கூறிவிட்டுக் காரைப் பள்ளத்திலிருந்து மேலே தூக்கிவிட்டுப் பாதி தூரம் வரையும் கூடவே வந்தார். பிறகு அந்த மனிதரைத் திரும்பிப் பார்த்தால் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. தனவான் மிகவும் சந்தோஷமடைந்து குருதேவர் தான் வந்து நமக்கு உதவி செய்திருக்கிறார் என்று நினைத்து ஆனந்தம் கொண்டார். இந்த மாதிரி எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகள் நடந்துள்ளன.

இத்தகைய சக்தி வாய்ந்தவரும் மெய்வழி காட்டுபவருமாகிய ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தரிடத்தில் பஞ்ச சீலங்கள் அமைந்திருந்தன. சுவாமிகளின் உபதேசமும் அதுதான். அதாவது Serve, Love Give, Purify, Realize என்ற ஐந்துந்தான். இதைத் தன் வாழ்க்கையில் நடத்தியும் காட்டினார். கொடு, கொடு, என்பதை நடைமுறையில் காட்டினார். சுவாமிகளிடத்தில் சென்றால் அன்பர்களுக்கு இலவசமாகவே புத்தகத்தையும் மருந்துகளையும் வாரிவாரிவழங்குவார். அத்தகைய சிறப்புக் குணம் படைத்தவர் நமது சுவாமிகள்.

இத்தகைய மகான் 1963 ஜூலை 14ந் தேதி இரவு 11.20 மணிக்குத் தமது பூத உடலை நீத்து, ஜோதியுடன்

என்னை ஆட் கொண்ட எனது குருநாதர்

[ஆ. சின்னத்துரை]

— சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி —

சிவானந்த நகர் தெய்வ லோகம் போல் காட்சியளித்தது. சற் குருநாதனை ஆனந்த குடிரத்திலும், காரியாலயத்திலும், சத்சங்க மண்டபத்திலும், விசுவநாத மந்திரிலும் அவரின் நிழல்போல் தொடர்ந்து எந்த நேரமும் அவர் பக்கலில் நிற்பது பெரிய புண்ணியப் பேறென நினைத்தேன். அன்பர்களுக்கு இல்லை யெனாமல் தனக்கு அர்ப்பணித்த தீன்பண்டங்களையும் பழவகைகளையும் வாரி வழங்குவதும், திவ்ய ஜீவன சங்க வெளியீட்டுப்புத்தகங்களையும், ஆயுர்வேத மருந்துகளையும் தானமாகக் கொடுப்பதும், நின்று இருந்தும், கிடந்தும், நடந்தும் பக்தர்களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளும் ஓம் தத் ஸத் Serve, Love, Meditate, Purify, Realize, Enquire whom am I முதலிய ஆங்கில வார்த்தைகளையும் Do good, be good என்னும் அறிவுரைச் சொற்களையும் May God bless with long life, prosperity, health wealth and Eternal Bliss என்ற வாழ்த்துக்களையும் நாளொன்றுக்கு அனேக தடவை திருவாய் மலர்ந்தருளுவதைக் கேட்குந் தோறும் அவ் வருளுரை முழுவதும் அடியேனுக்கும் சொன்னவை என்ற எண்ணம் உண்டாகி விட்டது. “ஹரே ராமா” என்ற மஹா மந்திரம் இடைவிடாது என் காதில் ரீங்காரம் செய்து கொண்டிருந்தது. சிறு வர்களுக்கு உபநயனங்கள், பெரியோர்களுக்கு மணவினைகள் எல்லாம் குருநாதன் முன்னிலையில் நடைபெற்றன. இவைகளைக் கண்டதும் தெய்வீக வாழ்க்கை காவியுடை தரித்துக் காட்டில் வசிப்பதைக் காட்

முன்பக்கத் தொடர்ச்சி

இரண்டறக் கலந்தார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கலாம். அவரது பூதவுடல் மறைந்தாலும் அன்றாது ஆசியும் அருளும் என்றும் நிலைத்து நிற்கும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. இனிமேல் நாம் அனைவரும் ஸ்ரீ சுவாமிகளின் புத்தகத்தை வாங்கிப் படித்து அதன் படி வாழ்க்கையிலே நடந்து காட்டினால் அதுவே நாம் அவருக்குச் செய்யும் முதற் கடமையாகும்.

வாழ்க தெய்வ நெறி இயக்கம்!

வாழ்க தெய்வ நெறி இயக்கம்!!

டிலும் இல்லற தர்மத்திலிருந்தே பற்றற்ற நோக்கோடு அன்பர் பணி செய்வதே மேன்மை தரும் என்பதைக் குருநாதன் காட்டாமல் காட்டுகிறார் என்பதை மனதில் கொண்டேன்.

அருட்குரு நாதரின் ஆசியைப் பெற்ற பின் அடியேனது காம மாதிகள் தேய்பிறைபோல் தேய்ந்தும் சாந்தம் அமைதி முதலிய நற்குணங்கள் வளர்பிறை போல் வளர்ந்தும் வருவதைக் கண் கூடாகக் கண்டு வருகிறேன். உதாரணமாகக் குருநாதரிடம் விடைபெற்றுத் திரும்பி வரும்பொழுது பொண்டிச் சேரியில் வழக்கி விழுந்ததன் பயனாக என் முழங்கைப் பூட்டு விலகி விட்டது. வீக்கத்துடன் மிகுந்த வேதனை எடுத்தது. இந்நோயை முன்னரும் நான் அனுபவித்ததுண்டு. ஆனால் இம்முறை அவ் வேதனையைப் புன்முறுவலுடன் தாங்கி மிகுதிப் பிரயாணத்தைச் சந்தோஷத்துடன் கழிக்கும் சக்தியைக் குருநாதன் தந்துள்ளார். எவ்வளவு பாரதூரமான குற்றம் என்மாட்டு எவர் செய்தாலும் அவர்களை மன்னித்து விடும் சக்தியைக் கொடுத்துக் கொண்டே வருகிறார். கஷ்டத்தைச் சகிக்கும் சக்தியும் வர வர விரும்பியாகிக் கொண்டே வருகிறது.

திருக்கோணமலையில் திரும்பி வந்து தெய்வீகப் பணியை இடையறாது செய்து கொண்டு வந்தேன். சற்குருநாதர் சதா அடியேன் வேண்டும் வரத்தை நிறைவேற்ற முனைந்து விட்டார் போன்று, அடியேனது வாழ்க்கைத் துணைவியார் பிள்ளைகளுடன் குருநாதரைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலினால் மிகவும் உந்தப்பட்டார். திவ்ய ஜீவன சங்க நிகழ்ச்சிகளிலும் அன்னதான வைபவங்களிலும் மிகவும் ஆர்வத்துடனும் நிறைந்த உள்ளத்துடனும் ஈடுபட்டு உழைத்து வந்தார். குருநாதன் அடியேனைக் குடும்பத்துடன் அழைக்கும் நாள் கிட்டினது. அடியேனைப் பார்க்கிலும் எனது மனைவி எப்போ குருநாதர் தரிசனம் கிடைக்குமென்ற ஆசையினால் ஊண் மறந்தார். உறக்கம் மறந்தார். 1959 மார்ச்சுமீயில் யாத்திரைப் பயணம் தொடங்கி விட்டது. தென்னிந்தியாசரிலுள்ள ஸ்தலங்களையெல்லாம் தரிசித்து சென்னை சென்று நேரே ரிஷிகேசம் சென்றோம். யோகிராஜ் சுவாமி சச்சிதானந்தஜியும் குருபக்தியில் மேம்பட்ட முன்று அம்மையார்களுள் சுவாமி விமலானந்த மாதாஜியும் எங்களுடன் வந்தார்கள். குருநாதர் பாத பூஜைக்கு உகந்த புஷ்பம், பழம் முதலியவைகளை எடுத்துக் கொண்டு சிவாநந்த நகர் அடைந்தோம். சற்குருநாதர் நாரிப் பிடிப்பு நோயால் வருந்திக் கொண்டிருந்த படியால் ஆனந்தக் குடிரத்திலேயே பக்தர்களுக்குத் தரிசனம் கொடுத்தார்கள். எங்கள் கோஷ்டியைக் கண்டதும் மிகவும் மகிழ்ச்சி பொங்கக் கூடிய விசாரித்தார்கள். இலங்கையில் திவ்ய ஜீவன சங்கப் பணிகளைப் பற்றி ஆவலுடன் கேட்டார்கள். அடியேன் குருநாதரை முதன் முதல்

தரிசித்த போது இருந்ததை விடப் பன்மடங்கு ஆர்வமும் அன்பும் என் மனதில் நிறைந்து இருப்பது போல் உணர்ந்தேன். அடியேன் பற்றில்லாது வேண்டிக் கொண்ட விண்ணப்பத்தை நிறைவேற்றி வைத்த பெருந்தகையாளரை மனதார வாழ்த்தினேன். குருநாதர் சந்நிதியில் மனைவி மக்கள் சகலரையும் அர்ப்பணித்தேன். சற்குரு நாதன் அதனை ஏற்றுக் கொண்டது போன்று சிறிது தூரத்தில் உட்கார்ந்திருந்த எனது மனைவியை அருகில் கூப்பிட்டார். பலகாலமாக நரம்பு பலவீனத்தால் கண்ணைக் கூசிப் பார்க்கும் நிலையைக் கவனித்தார். பக்கலிலிருந்த ஆச்சிரம கண் வைத்தியர் சுவாமி இருதயா னந்த மாதாஜியிடம் மனைவியாரின் கண்ணைப் பரிசோதித்துத் தகுந்த சிகிச்சை யளிக்கும்படி பணித்தார். மாதாஜி சென்னையிலுள்ள பிரபல கண் வைத்தியருக்கு ஓர் அறிமுகக் கடிதமும் கொடுத்துக் கண்ணுக்கும் சில மருந்துகள் கொடுத்தார்.

அடுத்த நாள் குருநாதரின் உடல்நிலை எவ்வளவோ வருத்தத்தினால் பாதிக்கப் பட்டிருந்தும் மெய் வருத்தம் பாராது எங்களின் ஆசையை நிறைவேற்றுவான் வேண்டி பாத பூஜைக்கு ஆயத்தங்கள் செய்யச் சொன்னார். எங்கள் கோஷ்டியார் சகல ஆயத்தங்களும் செய்தோம். சற்குருநாதர் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடனும் ஆர்வத்துடனும் காணப்பட்டார். பாத பூஜைகள் நடந்தேறின. எனது மனைவி மக்களுக்கு மந்திரோபதேசஞ் செய்தார்கள். எனது இரு மக்களையும் தெய்வ ஜீவனப் பணிக்கு அர்ப்பணிக்கும் நோக்கமாக மனைவியார் சற்குருநாதனிடம் ஒப்படைத்தார். சற்குருநாதன் இவர்கள் விலை மதிக்கக் கூடாத பொருள்கள் எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளி சுவாமி சச்சிதானந்த யோகிராஜ் இடம் ஒப்படைத்தார்கள். அடியேனது நீண்ட கால ஆவல் சற்குருநாதன் சந்நிதியில் நிறைவேற்றப்பட்டதை நினைந்து ஆனந்தத்தில் ஆழ்ந்தேன்.

ஓம் சாந்தி!

ராமதாசா! நீ பைத்திய முற்றனை. முழுவெறியனாயினே. இன்ப வெறியே, அன்பு வெறியே முற்றிலுமுன்னைப் பற்றிக் கொண்டது. வெறியின் விஷயம் ராமனன்பே. ராம வெறி பிடித்த ராமதாசா! ராமனன்பாம் அமுதையே பருகு. ராமனொளி யாங்கனும் சுடரோங்குகின்றது.

பக்தித் தேன்

(சிவ. கிருஷ்ணம்மாள்)

தேன் இனிக்கும். தெவிட்டாமல் அருந்தும் இனிப்புடையது தேன். பக்தித் தேன் எப்படி இருக்கும், அதனை எப்படி அருந்த வேண்டும்? என்பதையெல்லாம் பற்றிப் பல பாடல்கள் உள்ளன - பக்தியில் திழைத்த நால்வரும் - ஆழ்வாராதிகளும் பக்தித் தேன் சொட்டச் சொட்ட பாடியுள்ளனர். அவற்றுள் மாணிக்க வாசகப் பெருமான் பாடிய பாடல் ஒன்றைச் சுவைப்போம். அதற்கு முன் சற்றே உலக நடையினை உய்த்துணருவோம்.

பாடல்கள் பெரும்பாலும் பழவினை பறந்தோட; இருந்தேங்காது இன்பந் துளிர்விட, வீரஞ் செறிந்து விளங்கக்காதல் கீதம் இசைக்க, உண்மை உணர்வினை ஊட்ட, காலத்தின் போக்குக்காட்ட, நெறி நிற்க, தீது ஒழிய, நாட்டின் செழிப்பும் சிறப்புங்கூற, தனி மனிதனின் திறம்பட்ட தீரம்-வீரம்-கொடை விளங்க இப்படி எல்லாம் பாடல்கள் பாடப்பட்டன. மனிதன் புறவாழ்விற்கும், அகவாழ்விற்குங்கூட இலக்கணங்கண்டு கணக்குடன் அமைத்துள்ளனர் பாடல்களாக. வேதாகம விளக்கங்களும் வாழ்வில் மனிதர் கடமைகள் கூறுகின்றன. கடமைகளில் ஒன்று - ஏன் தலையாயது தெய்வ வழிபாடே. வாழ்நாளில் உண்மைச் சுகம் அனுபவிக்கும் நேரம் பக்தி செய்யுங் காலமே. உலகில் தெவிட்டாத பொருள் தேன் தானே. சொட்டுத் தேன் சுவைப்பதையும் வாழ்வின்பத்தையும் பொருத்தி ஒப்புமை விதிகளுடன் விளங்கும் கதையொன்று உண்டு.

கதை

காட்டுத் தலைப்பு. தனி மனிதன் நடக்கிறான். கடும் புலிகாணுகிறான். அஞ்சி நடுங்கி ஓடுகிறான். அவன் ஓடும் திசை நோக்கிப் புலி பாய்ந்து விரட்டுகிறது. பின்னும் வேகமாக நினைவின்றி ஓடுகிறான். புலி பாய்ச்சலுக்குத் தப்பும் நோக்குடன். வழியில் புதர் மண்டிய பாழுங்கிணறு. அதில் விழுந்து விட்டான். ஏதோ தவிப்பு அதிகரிப்போ - அன்றித் தெய்வச் சித்தமோ தலைகீழாய் நிலை தடுமாறி விழுங்கால், [விழுந்தசமயம்] கையில் வேர் ஒன்று தென்பட அதைப்பற்றிப் பிடித்துத்

தொங்கிக் கொண்டு மேலே பார்க்கிறான். விரட்டி வந்த புலி கோரப் பற்கள் தெரிய வாயைப் பிளந்த படியே கொடுங் கண்ணொளி வீசி நிற்கிறது. கிணற்றுக்குள் குதிக்கக் குனிந்து நோக்குகிறான். கருநாகப்பாம்பு ஒன்று படம் எடுத்து முழு வேகத்துடன் கொத்துவதற்குச் சீறி எழுகிறது மனித வாடை முகர்ந்து.

கரையின் மேலே தின்ன வந்த புலி, கேணியின் கீழே உயிர் போக்கக் கொத்த வரும் பாம்பு இவ்விரண்டிற்கும் இடையில் வேர் பிடித்துத் தொங்கும் மனிதன். அடையப்பா! பயங்கரமே, என்ன சொல்ல! அவன் தவிப்பு-போதாதற்குப் பற்றிப்பிடித்துள்ளவேரை அறுக்க ஒரு எலியின் டினைப்பு. அது சமயம் குரங்கொன்று கரையிலிருந்த மரத்திலேறி கிளையி லுள்ள தேனடையைக் கலைத்து ஆட்டி விட்டு ஓடி விடுகிறது. தேனீக்கள் வெளிப்பட்டு - பாழுங் கேணியிடையில் வேரைப் பற்றித் தொங்கும் அவனைக் கொட்டி இன்புறுகின்றன. இந்த நிலையைப் படிக்கையிலேயே - நினைக்கும் போதே மனித இதயம் வெடித்துப் பொமயாகி விடும் போலிருக்கிறது. அத் துன்பங்களை அனுபவிக்கும் உயிர்ப்படும்பாடு. அப்பப்பா! விந்தையொன்று. இதோ - தொல்லைகளுக்கு மத்தியில் தொங்கும் உயிர்க்கின்பம் வேண்டியிருக்கிறது பாருங்கள். பிப்பட்ட தேனடையிலிருந்து சிறுதுளிதென் சொட்டுகிறது. நினைப்பும் மறப்புமற்று உயிர்க்கு ஊசலாடும் போது - தேனீக்கள் கொட்டி வலிக்கின்ற உபத்திரவம் - பொங்கிப்பாயும் பசியுள்ள புலிக்கும் புனைந்து படமெடுக்கும் பாம்பிற்கும் மத்தியில் தான் பற்றித் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் வேரை எலி யொன்று சுரண்டி அறுக்கையில் சொட்டும் தேன் சுவைக்கத் தனி மகன் நாக்கை நீட்டுகிறான். எனில் மற்றும் சும்மா இருப்போர் தேன் சுவைக்க நினையாதிருப்பாரா? தேன் வேண்டார் யாரே உளர்? வாழ்வில் இன்பந் துய்ப்பது - தனி மனிதன் தன்னந் தனியாய் மேலே படம் பிடித்துக்காட்டிய கதையொப்பவே துன்பங்களுக்கு ஊடே காணும் இன்பமாகும்.

இனி மாணிக்கவாசகப் பெருமானின் 'உலகம் இதுவன்றி வேறில்லை' என்ற பாடலுக்கு வருவோம். தேனைச் சாப்பிடுங்கள்- தேவையறிந்து வேண்டிய மட்டும். எங்கே - எப்படி. வாழ்விலே தவித்த தனி மகன் சாப்பிட்ட தினையளவு தேனா? இல்லை. மனமாகிய சத்து - சித்துருவாய் - சீரகத்தை வேண்டினால் தினைத்துணை தேன் மட்டுமின்றி போதிய தேன் பொங்கி

வரும் எப்போதும் உண்ண. இதையே நமது மணிவாசகப் பெருந்தகை;

மனமாகிய வண்டே நீ தினையளவு தேனுள்ள இப்புவி இன்பமாகிய பூவிலெல்லாள் சென்று பறந்து அதையுண்ண அலைந்து களைத்துத் தவிக்காதே! நீ உள்ளுந்தொறும், உள்ளுந்தொறும், காணும் போதும் பேசுங் காலையும் எப்போதும் உனக்குக் களிப்பூட்டும் மகிழ்ச்சி மயமாகிய உணர்வுள்ள சுவையான தேனைச் சொரியும் வாரி யொன்றுண்டு. அதில் திழைத்துத் தேனுண்டு களித்தின்புறு என்கிறார்.

“தினைத் தனை யுள்ளதோர் பூவினிற் தேனுண்ணதே நினைத் தொறுங் காண்டொறும் பேசுந் தொறு மெப்போதும் அனைத் தெலும்பு உள்நெக ஆனந்தத் தேன்சொரியும் குனிப்புடைவானுக்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ.”

ஒரே நோக்காய் எண்ணிக் கண்டு பேசி மகிழ்ச்சி பெற, இனிப்புள்ள கொடைத் திறனுடைய ஆனந்தத் தேன் சொரியும் அவனிடஞ் சென்று உன் எண்ணமெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிப் பாடுமனமே. [கோத்தும்பீ-பெரிய வண்டே] சிறு போழ்து மட்டும் இன்பந்தரும் சிற்றின்பக் கேளிக்கையில் சிறிதும் நாட்டங் கொள்ளாதே. மனமே அறிந்த உன்னிடம் மட்டும் இதைச் சொல்கிறேன். உணர்வாய்-நினைவு கொள். நிச்சயம் இந்த மார்க்கத்தில் உனக்கு உண்மை புலப்படும். தெவிட்டாத ஆனந்தமய லயிப்பில் நீ ஒன்றலாம்.

நீ ஒன்றிய குறிப்போடு கூடி வயப்பட்டு விட்டால் அதன் சொருபமாகவே விளங்குவாய். துலக்கமாய் - யான் சொல்ல வல்லேன் அல்லேன்.

பாடலைச் சுவைத்துப் பார்! அறிந்து - தெரிந்து - புரிந்து - உணர்ந்து கொள்.

மனமே! என்றும் ராமனில் ஒன்றி நிலை. மற்றவை யாவும் சற்றும் பய நிலை. ராமனை நாடி நீ செல்லுங்கால், உலகின் வார்த்தையால் நிலைகலங்காதே, ராமன் உன்னவன்; ஒன்றையும் விரும்பேல். என்றும் ராமனோடிசைந்து நீ இருப்பையேல் வாக்குஞ் செயலும் நினைப்பும் அவனதாம். ராமதாசா! விழித்தெழு; சோம்பரை உதறு; நடை தளராதே; மேன் மேலுஞ் செல்; கற்பகக் கனியைத்தாவிப் பறித்துக் கரையிலா இன்பை வரையிலாது அநுபவி. கனியின் இனிமை என்னையென்னே!

- சுவாமி இராமதாசர்.

பேராவல் (சுவாமி இரஜேஸ்வரானந்தர்)

பேராவல் மனதை மயக்க இருளால் மூடப்பட்ட ஒரு மிகப்பெரிய பாலை நிலமாக மாற்றுகிறது. அது அங்கே தடைப் படாதபடி நடனஞ் செய்யத் தொடங்குகிறது.

ஓர் உலர்ந்த துரும்பு காற்றால் இங்கும் அங்கும் தள்ளப் படுவது போன்று பேராவல் மனதை ஓர் இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குச் செலுத்துகிறது.

பேராவல் மனதை மறக்குவியல்கள் உடன் கொண்டு அசுசியான மனக்கிலேச வலைக்குள் சிக்க வைக்கிறது. மேலும் துயரையும் கிலியையும் பின்பற்றி மூடத்தனமாகக் கூத்தாடுகிறது.

பேராவல் இழிவானது; சிக்க வைக்கும் சாதனம் நிரம்பியது. அது கூர்மைப் பார்வை உள்ளவர்களின் கண்களைக் கட்டுகிறது. மகிழ்ச்சியானவர்களைத் துன்பப்படுத்துகிறது. அது ஒரு கரியன் பாம்பு போன்று மிகக் கேடான நஞ்சு நிரம்பியது. அது உலகில் முடிவில்லாத துயரின் பிறப்பிடம்.

பேராவல் பேய்த்தனத்தையும் பேரிடர்களையும் உண்டாக்குகிறது. அறிவொளியையும் மகிழ்ச்சியையும் தடுக்கிறது. அறியாமையை மிகுதிப்படுத்தி நுண்ணறிவை மந்தமாக்கிறது.

பேராவல் கிலியூட்டுகிற ஆசைகளுக்கு இணைக்கப்பட்ட ஒரு துயரம் நிரம்பிய பெண் பிசாசு. அது இம்மை வாழ்வில் பெரு விருப்பத்தால் மனிதரைக் கிளர்ச்சியடையச் செய்கிறது. அது ஒரு கொடிய தேனீ, மனிதனின் இருதய தாமரையில் இருப்பது போன்றது.

ஆனால் பேராவல் மேற்குறித்தவாறு இருந்தாலும் அது முடிவில் திடசித்தமுள்ளவர்களுக்கும் அறிவாளிகளுக்கும் எதிரே ஒன்றுமில்லாத, பொருளற்ற, வெறுமையான மித்யா ரூபமே. அறிவாளிகள் முட்டுக்கட்டையை மிதிகல்லாக மாற்ற முடியும்.

வேதாகம நெறி

(மா. பீதாம்பரன்)

7. இந்து மதம் - ஸநாதந தர்மம்

இப்பொழுது உலகத்தில் நிலவும் மதங்களுக்கும், இனி வரப் போகும் மதங்களுக்கும் ஸநாதந மதம் தாய்போலாம். ஒருதாயானவள் தன்குழந்தைகளிடத்தில் எப்படிப்பட்ட சபாதமின்றி இருக்கிறாளோ அப்படி ஸநாதந தர்மமானது மேலோராயினுக்கும், கீழோராயினுக்கும் சாஸ்வதமான சக்தியை யளிக்கும் தன்மையுடையது. இது சமரச மதம்.

ஹிந்து மதம் என்றாலும் ஸநாதந தர்மம் என்றாலும் ஒன்றுதான். உலகோற்பத்தி முதல் உண்டாயிருந்த பல மதங்களால் பற்பலகாலங்களில் அடைந்த எல்லா அனுபவங்களும் மத உணர்ச்சியும் நமது ஹிந்து மதத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன. எல்லா மதங்களையும் கண்ணியப் படுத்துவதால், நாம் உண்மை ஹிந்துக்களாவோம்*

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணானந்த சுவாமிகள்.

வேதாந்த சித்தாந்த சமரச ஞானத்தை உலகினுக்கருளிய தாயுமான சுவாமிகள் 'ஆகார புவனம் - சிதம்பர ரகசியம்' என்னும் பகுதியில், 8-12 செய்யுள்களில் - திருப்பாடல்களில், வைதிக சைவத்தின் சிறப்பைத் திருவாய் மலர்ந்துள்ளார். அவர் கண்ட இந்து சமயத்தினைப் பின்வரும் பாடல்கள் காட்டும்.

இயல்பென்றுந் திரியாம லியம மாதி

யெண்குணமுங் காட்டியன்பா லின்பமாகிப்

பயனருளப் பொருள்கள்பரி வார மாகிப்

பண்புறவுச் சௌபான பக்ஷங் காட்டி

மயலறுமந் திரஞ்சிகைக் சோதி டாதி

மற்றங்க நூல்வணங்க மௌன மோலி

யயர்வறச்சென் னியில் வைத்து ராசாங்கத்தி

லமர்ந்தது வைதிகசைவ மழகிதன்றே

* ஜக ஜீவ பர விளக்க வினாவிடை - திரு. பெ. மாணிக்கசாமி முதலியார் மொழிபெயர்ப்பு 1926.

இ-ள்:- என்றும் - எக்காலத்தும், இயல்பு திரியாமல் - தன் இயற்கை கெடாமல், இயமம் ஆதி - இயமம் முதலாகிய, எண் குணமும் காட்டி - எட்டுக் குணங்களையும் காட்டி, அன்பால் - அன்பினால், இன்பமாகி - ஆநந்தமாகி, பயன் அருள - பயன் அளிக்க, பொருள்கள் - பொருள்களும், பரிவாரம் - பரிகரங்களும், ஆகி - ஆகி, பண்பு உறவும் - குணத்தைப் பொருந்தவும், சௌபாந பக்ஷம் காட்டி - சௌபாந பக்ஷத்தைக் காட்டி, மயல் அறு - மயக்க மறுகைக் கேதுவான, மந்திரம் - மந்திரமும், சிஷை - சிஷையும், சோதிடாதி - சோதிடம் முதலாகிய, மற்று - வேறாயுள்ள, அங்க நூல் - உறுப்பு நூல்களும், வணங்க - தொழும்படி, மௌநமோலி - மௌந நிலையாகிய கிரீடத்தை, அயர்வு அற - சோர்வற, சென்னியில் வைத்து - சிரசில் வைத்து, ராஜாங்கத்தில் - ராஜரிகத்தில், அமர்ந்தது - வீற்றிருந்தது, வைதிக சைவம் - வேத சம்பந்தமாகிய சைவசமயம், அழகிது - இது அழகியது, அந்தோ - அன்றே. (எ-று)

மந்திரஞ் சிஷை சோதிடாதி என்றது - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோ பிசிடம், நிருத்தம், சோதிடம் என்னும் வேதாந்தங்களை.

மௌன நிலையிலே நின்றலே முத்தி என்பார். அந்நிலையை முத்தியிற் சேர்க்கும் சைவ சமயத்துக்குக் கிரீடமாக உருவகஞ் செய்தார்.

சைவ சமயமே பல சமயங்களிலும் சிறந்ததென்பார். 'சைவம் அழகிது' என்றார்.

வைதிக சைவம் என்றது வேத விருத்தமான உலகாயதம் முதலிய புறச் சமயங்களை நீக்குதற்கு.

சௌபாநம் - படிகள். அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன.

(நாற்பாதங்கள் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன. 'திருமிகு ஞானம், இலங்கொளி யோகம், நலங்கிளர் கிரியை, சரியை என்ற விரிதரு பாதம்' என்பது ஞானமீர்தம்.)

அந்தோவீ ரதிசயமிச் சமயம் பேர்லின் றறிகு ரெல்லா நடுவறிய வணிமாவாதி வந்தாடித் திரிபவர்க்கும் பேசாமோனம் வைத்திருந்த மாதவர்க்கு மற்று மற்றும் இந்திராதி போகநலம் பெற்ற பேர்க்கும் இதுவன்றித் தாயகம் வேறில்லை யில்லை சந்தான கற்பகம் போலருளைக் காட்டத் தக்கநெறி யிந்நெறியே தான் சன்மார்க்கம்.

அந்தோ - அன்றே, ஈது அதிசயம் - இது ஆச்சரியகரம், [ஆதலால்] இச்சமயம் போல் இன்று - இந்தச் சமயம் போல் வேறென்றும் இல்லை, அறிஞர் எல்லாம் - ஞானிகள் எல்லாம், நடு அறிய - நடுவு நிலைமையிலிருந்து உணருமிடத்து, அணிமா ஆதி - அணிமா முதலியவைகள், வந்து - கைகூடி, ஆடித் திரிபவர்க்கும்-வினையாடித் திரிபவர்க்கும், பேசாமோனம் வைத்திருந்த - பேசாத மௌன நிலையைத் தமக்குப் பற்றுக்கோடாக வைத்திருந்த, மாதவர்க்கும் - பெரிய தவத்தினையுடையார்க்கும், மற்றும் மற்றும் - மேலும் மேலும், இந்திராதி போகநலம் பெற்ற பேர்க்கும் - இந்திரன் முதல் இறையவர் பதசகங்கையடைந்தவர்க்கும், இது அன்றி - இதை யல்லது, தாயம் - மாத்ருஸ்தானம், வேறு இல்லை இல்லை - மற்றென்றும் இல்லை இல்லை, சந்தான கற்பகம் போல் - சந்தான கற்பக விருஷங்கள் போல, அருளைக்காட்ட - திருவருளைக் காட்டுதற்குத், தக்கநெறி - தகுதியாகிய மார்க்கம், இந்நெறியே - இந்த மார்க்கமே, சன்மார்க்கம் - [இதுவே] சன்மார்க்கம் என்று சொல்லப்படும் எ-று. சந்தானம் கற்பகம் என்பன - பஞ்சதருக்களின் வகை, பஞ்சதருக்களாவன - அரிசந்தம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என்பன.

சன்மார்க்க ஞானமதின் பொருளும் வீறும் சமயசங்கே தப்பொருளுந் தானென்றாகப் பன்மார்க்க நெறியினிலுங் கண்ட தில்லை பகர்வரிய தில்லைமன்றுட் பார்த்த போதங்

தி. சம்பந்த முதலியார் பதிப்பு - 1891

விண்ணவர் - சாமான்ய தேவர்கள், இந்திரன் முதலோர் - இந்திரன் முதலிய விசேஷ தேவர்கள்.

கென்மார்க்க மிருக்குதெல்லாம் வெளியே யென்ன
எச்சமயத் தவர்களும்வந் திறைஞ்சா நிற்பர்
கன்மார்க்க நெஞ்சமுள வெனக்குந் தானே
கண்டவுட னானந்தங் காண்டலாகும்.

சன்மார்க்க ஞானமதின் - சன்மார்க்கம் என்கின்ற, பொரு
ளும் - சைவ சமய ஞானப் பொருளும், வீறு - தாம் தாமே
மேலானவையென்று இறுமாந்திருக்கிற, சமயம் - சமய
நூல்களால், சங்கேதம் - நிர்ணயிக்கப்பட்ட, பொருளும் -
அர்த்தமும், ஒன்று ஆக - ஒன்றுபட்டிருக்க, பன்மார்க்க
நெறியினிலும் - பல சமய வழிகளிலும், கண்டது இல்லை -
பார்த்ததில்லை, பகர்வு அரிய - சொல்லுதற்கரிய, தில்லை
மன்றுள் - தில்லையம்பலத்தில், பார்த்த போது - கண்ட
போது, அங்கு - அவ்விடத்தில், என் மார்க்கம் இருக்குது -
என்ன வழி இருக்கின்றது, எல்லாம் வெளியே என்ன - யா
வும் வெளியே யென்று, எச்சமயத்தவர்களும் - எந்தச் சம
யத்தாரும், வந்திறைஞ்சாநிற்பர் - வந்து வணங்கா நிற்பர்,
கன்மார்க்க நெஞ்சம் உள்ள - கல்லினதியற்கையுள்ள மனத்
தையுடைய, எனக்கும் - அடியேனுக்கும், கண்டவுடன் -
பார்த்தவுடன், ஆனந்தம் காண்டலாக்கும் - இன்பம் காண
லாயிருக்கும்.

சங்கேதம் - குழுஉக்குறி. தில்லைமன்று சிதாசாமாகிய
வெறு வெளியாதலால், "தில்லை மன்றுட் பார்த்த போதங்
கென் மார்க்க மிருக்குதெல்லாம் வெளியே" என்றும், சமயா
தீதப் பழம் பொருளைக் கை வந்திடவே மன்றுள் வெளி காட்
டுவது சைவ சமயமேயாதலால், எவ்வகைச் சமயத்தாரும்
வந்து வணங்கா நிற்பார் என்பார். "எச்சமயத்தவர்களும்
வந்திறைஞ்சா நிற்பர்" என்றும், இதனைக் கண்டால் அறி
ஞர்க்கு ஆனந்தமுண்டாதலேயன்றிக் கன்னெஞ்சர்க்கும்இன்
பம் உதிக்கும் என்பார், "கன்மார்க்க நெஞ்சமுள வெனக்குந்
தானே கண்டவுடன் ஆனந்தங்காண்டலாகும்" என்றும் கூறி
ஞர்.

வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலிய நென்னாதே
கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினு லாண்டு கொண்ட'

என்றார் திருவாதவூரடிகளும்.

(பழைய உரை)

வினையொழிக்கும் வழி ரு. ஆ. கந்தசாமி ஐயர் திருச்சி.

ஜீவனுக்கு ஜீவபோதம் உள்ள வரையில் கர்மம் உண்டு.
கர்மத்துக்கு மூல காரணமாயிருப்பது அந்தக் கரணம் அல்
லது மனது. மனதை முகாமையாகக் கொண்டு மனிதனி
டத்து நிகழ்கிற கர்மமானது சூழ்நிலைக்கு ஒப்ப ஒரு வேளை
யில் சுகத்தைத் தருவதாகவும் மற்றொரு வேளையில் துக்கத்
தைத் தருவதாகவும் இருக்கிறது. அது சுகத்தைத் தரும்
பொழுது நல்வினை எனவும் துக்கத்தைத் தரும் பொழுது
தீவினை எனவும் பகரப் படுகிறது. மனிதன் உணவு உண்
கிறான். பொதுவாக அது நல்வினை எனப்படுகிறது. ஆனால்
மனிதனுக்கு வயிற்றுவலி இருக்கிற பொழுது அவன் உணவு
உண்டால் அந்த வயிற்றுவலி அதிகரிக்கும். ஆதலால் அத்
தகைய நெருக்கடியில் அவன் உணவு உண்பது தீவினையா
கும். இங்ஙனம் மனிதன் அறிந்தும் அறியாமலும் நிகழ்த்தி
வருகிற வினைகள் சுகத்தையும் துக்கத்தையும் மாறி மாறி
வினைவித்து வருகின்றன.

மனிதன் அனுபவித்து வருகிற இன்ப துன்பங்களுக்கு
முடிவில்லை. ஆதலால் அப்படி அவன் அனுபவித்து வருவதை ஒரு
கடலோடு ஒப்பிடலாம். கடலுக்கு வேலை என்பது மற்றொரு
பெயர். பரந்த அந்த வேலையிலே அலைகள் ஓயாது கிளம்
பிக் கொண்டிருக்கின்றன. அலைகளில் அகப்பட்டுக் கொண்ட
பிருக்கும் கட்டை ஒன்று மேலே கிளம்புவதும், கீழே ஆழ்த்
தப்படுவதும் ஆகிய செயல்களில் அலையிலே அலைக்கழிக்கப்
படுகிறது. காற்றடித்தால் அலை தாவுகிறது. அதேபோன்று
மனிதனுடைய மனதில் மனோ சங்கல்பம் என்னும் காற்ற
டிப்பதால் இருவினைகள் என்னும் அலைகள் அவன் உள்ளத்
தில் உதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆணவமாகவும் அகங்
காரமாகவும் இன்னும் வெவ்வேறுவிதங்களிலும் வடிவெடுத்
திருக்கிற மனது ஒடுங்கு மிடத்து வினைகள் இல்லை. வினை
யற்ற விடத்து இன்பதுன்ப ப்யமாயிருக்கிற விரிகடல் இல்லை.
மனதற்ற இடத்தில் வினையுமில்லை என்பதை அறிந்துகொள்
ளுதற்கு நமக்கு சமாதநிலைவாய்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை.
ஒருவாறு சமாதநிலையோடு ஒத்திருக்கிற சஷுப்தி நிலையில்
மனம் ஒடுங்கி யிருக்கிறது. அப்பொழுது வினைகள் என்னும்
அலைகள் தோன்றா திருக்கின்றன. அதனின்றி உண்மை
யொன்று வெளியாகிறது.

கெடுக்க வல்லதுங் கெட்டவர் தங்களை
எடுக்க வல்லது மிம்மன மென்றதை
அடக்க வல்லவ னைய பவக்கடல்

கடக்க வல்லவ னவன் கடிதரோ. என்னும் பிரபு
லிங்க லீலையின் கருத்திற் கிணங்க மனோநாசம் வாய்க்குமி
டத்துத் தொன்று தொட்டுள்ள வினைகள் யாவும் அகன்று
போய் விடுகின்றன. (தொடரும்)

ஆத்மஜோதி நிலைய வெளியீடுகள்

தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க மலர்	...	1-25
ஸ்ரீ கதிரைமணி மாலை	(பரமஹம்சதாசன்)	... -50
தீங்கனிச்சோலை	,,	... 2-50
அறிவுரைக்கதைகள்	(சுவாமி சிவானந்தர்)	... -65
நானூர்?	,,	... -25
இளங்கோவின் கனவு	(செ. நடராசன்)	... 2-25
ஆத்மநாதம்	(சுத்தானந்த பாரதியார்)	... 3-00
கீதாயோகம்	,,	... 2-50
பாட்டாளி பாட்டு	,,	... 1-50
கந்தரநுபூதி	[பொழிப்புரையுடன்]	... -25
மார்கழிப் பாடல் -20
கூட்டு வழி பாடு -30
நிவ்ய ஜீவவை சங்க கூட்டுப் பிரார்த்தனை -10

சந்தா நேயர்களுக்கு!

அன்புடையீர்!

இன்று வரை 15ம் ஆண்டுக்குரிய சந்தா அனுப்பியவர்களுக்கு உடனுக்குடனேயே ரசீது அனுப்பியுள்ளோம். அவர்களுக்கெல்லாம் எமது நன்றி உரித்தாகுக. இன்று வரை சந்தா அனுப்பாதோர் உடனே அனுப்பி வைக்க வேண்டுகின்றோம்.

ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி.

(கிலோன்)

இந்தியாவிலுள்ள அன்பர்கள் வழக்கம் போல் R. வீரசம்பு, சம்பு இன்டஸ்ட்ரீஸ், அரிசிப்பாளையம், சேலம்-9. என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி வைத்து, அதை எமக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டுகின்றோம்.

வாய்வு சூரணம்

உஷ்ண வாய்வு, முழங்கால் வாய்வு, இடுப்பு வாய்வு, மலக்கட்டு, மலபந்தம், அஜீர்ணம், கைகால் அசதி, பிடிப்பு, பசியின்மை, வயிற்று வலி, பித்த மயக்கம், பித்த சூலை, புளியேப்பம்' நெஞ்சுக் கருப்பு முதலிய வாய்வு ரோகங்களை நீக்கி ஜீரண சக்திக்கும் தேகாரோக்கியத்திற்கும் மிகச் சிறந்த சூரணம்.

தபால் செலவு உட்பட டின் ஒன்று 4 ரூபா 25 சதம்

[பத்தியமில்லை]

சம்பு இன்டஸ்ட்ரீஸ் - அரிசிப்பாளையம் சேலம்-9 [S. I.]

இலங்கையில் கிடைக்குமிடம்:-

ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி.

இப்பத்திரிகை ஆத்மஜோதி நிலையத்தாருக்காக ஆத்மஜோதி அச்சகத்தில் திரு. நா. விநாயகமூர்த்தியால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது. 17-9-63.